

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์

จากการวิเคราะห์การอ้างอิงและพฤติกรรมการอ้างอิงที่ปรากฏในงานวิจัยสาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาจำนวน 70 เล่ม ผลการวิเคราะห์สามารถรวบรวมได้จากแหล่งข้อมูล 2 แหล่งคือ

1. การวิเคราะห์การอ้างอิงจากรายการเอกสารอ้างอิงท้ายเล่มรายงานการวิจัยของอาจารย์และวิทยานิพนธ์ของนิสิตสาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาระดับปริญญาโทของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยจำนวน 70 เล่ม จำแนกเป็น

- 1.1 วิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 25 เล่ม และวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 33 เล่ม
- 1.2 รายงานการวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 6 เล่ม และรายงานการวิจัยของมหา วิทยาลัยธรรมศาสตร์ 6 เล่ม (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 จำนวนวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัยที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	จำนวนวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัยจำแนกตามสถาบันการศึกษา				รวม	
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิทยานิพนธ์	25	35.71	33	47.14	58	82.86
รายงานการวิจัย	6	8.57	6	8.57	12	17.14
รวม	31	44.29	39	55.71	70	100.00

ในจำนวน 70 เล่มนี้มีรายการอ้างอิงทั้งสิ้น 4,059 รายการ เป็นจำนวนการอ้างอิง
ในวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 1,363 รายการ ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
2,256 รายการ ในรายงานการวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 169 รายการ และของ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 271 รายการ

ในจำนวนรายการอ้างอิงทั้งหมดนี้มีรายการอ้างอิงที่ไม่สมบูรณ์และไม่สามารถนำมา
วิเคราะห์ได้ในวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 17 รายการ ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
43 รายการ ในรายงานการวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 1 รายการ
และของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 5 รายการ รวมเป็นจำนวนรายการอ้างอิงที่ไม่สมบูรณ์ทั้งหมด
66 รายการ

ดังนั้นรายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัยที่สมบูรณ์และนำมาใช้ในการ
วิเคราะห์จึงจำแนกได้เป็น

-วิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 1,346 รายการ คิดเป็นร้อยละ 33.16
ของจำนวนรายการอ้างอิงทั้งหมด วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2,213 รายการ
คิดเป็นร้อยละ 54.52 ของจำนวนรายการอ้างอิงทั้งหมด

-รายงานการวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 168 รายการ คิดเป็นร้อยละ 4.14
ของจำนวนรายการอ้างอิงทั้งหมด รายงานการวิจัยของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 266 รายการ
คิดเป็นร้อยละ 6.55 ของจำนวนรายการอ้างอิงทั้งหมด รวมเป็นรายการอ้างอิงที่ใช้ในการ
วิเคราะห์ทั้งสิ้น 3,993 รายการ คิดเป็นร้อยละ 98.37 ของจำนวนรายการอ้างอิงทั้งหมด
(ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 จำนวนรายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัยจำแนกตามสถาบันการศึกษา

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัย	จำนวนการอ้างอิงจำแนกตามสถาบันการศึกษา												รวม			
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย						มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์						จำนวนการอ้างอิง ทั้งหมด ของทั้ง 2 สถาบัน	ร้อยละ	จำนวนการอ้างอิง ที่สมบูรณ์ ของทั้ง 2 สถาบัน	ร้อยละ
	จำนวนการอ้างอิง ทั้งหมด	ร้อยละ	จำนวนการอ้างอิง ที่ไม่สมบูรณ์	ร้อยละ	จำนวนการอ้างอิง ที่สมบูรณ์	ร้อยละ	จำนวนการอ้างอิง ทั้งหมด	ร้อยละ	จำนวนการอ้างอิง ที่ไม่สมบูรณ์	ร้อยละ	จำนวนการอ้างอิง ที่สมบูรณ์	ร้อยละ				
วิทยานิพนธ์	1,363	33.58	17	0.42	1,346	33.16	2,256	55.58	43	1.06	2,213	54.52	3,619	89.16	3,559	87.68
รายงานการวิจัย	169	4.16	1	0.02	168	4.14	271	6.68	5	0.12	266	6.55	440	10.84	434	10.69
รวม	1,532	37.74	18	0.44	1,514	37.30	2,527	62.26	48	1.18	2,479	61.07	4,059	100	3,993	98.37

2. การสำรวจพฤติกรรมการอ้างอิงจากคำตอบในแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาจากอาจารย์และนิสิตผู้เป็นเจ้าของรายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่ได้วิเคราะห์การอ้างอิงจากรายการเอกสารอ้างอิงที่ปรากฏท้ายเล่มในข้อ 1.

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจึงแบ่งกล่าวเป็น 2 ตอน โดยยึดวัตถุประสงค์ของการวิจัยเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูลและอธิบายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การอ้างอิงเอกสารของผู้วิจัยสาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาในด้านประเภท ภาษา อายุ และขอบเขตเนื้อหาวิชาของเอกสาร

2. พฤติกรรมการอ้างอิงของผู้วิจัยสาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาในด้านเหตุผลในการนำเอกสารมาอ้างอิง ความสำคัญของเอกสารที่นำมาอ้างอิง ความตั้งใจใช้เอกสารที่นำมาอ้างอิง และจำนวนเอกสารที่ใช้ในการเรียบเรียงงานเขียนแต่มิได้นำมาอ้างอิง

1. การอ้างอิงเอกสารของผู้วิจัยสาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาในด้านประเภท ภาษา อายุ และขอบเขตเนื้อหาวิชาของเอกสาร

ประเภทของเอกสารที่ได้รับการอ้างอิง

ในการวิเคราะห์ประเภทของเอกสารที่ได้รับการอ้างอิงได้แบ่งประเภทของเอกสารเป็น 10 ประเภทผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า เอกสารที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดคือหนังสือ รองลงมาคือ วารสาร คิดเป็นร้อยละ 53.04 และ 20.39 ตามลำดับ ส่วนเอกสารประเภทอื่นๆ ที่เหลือสามารถจำแนกรายละเอียดตามลำดับได้ดังนี้ การอ้างอิงวิทยานิพนธ์มีจำนวน ร้อยละ 10.39 รายงานการวิจัยร้อยละ 8.79 รายงานการประชุมและการสัมมนาร้อยละ 3.91 เอกสารอื่นๆ (ได้แก่เอกสารที่ผลิตขึ้นด้วยวิธีการอัดสำเนา หรือโรเนียว ซึ่งไม่ได้เย็บรวบรวมขึ้นเป็นเล่ม) ร้อยละ 1.18 หนังสือพิมพ์ร้อยละ 1.10 รายงานประจำปีร้อยละ 0.83 เอกสารที่ไม่ตีพิมพ์เผยแพร่ ร้อยละ 0.35 และจุลสารร้อยละ 0.03

เมื่อวิเคราะห์โดยจำแนกตามวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัยของแต่ละสถาบันปรากฏว่า วิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต่างก็อ้างอิงหนังสือมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.43 และ 30.35 ตามลำดับ รองลงมาคือ วารสาร คิดเป็นร้อยละ 5.36 และ 13.00 ตามลำดับ

สำหรับรายงานการวิจัย ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า รายงานการวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อ้างอิงหนังสือมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.20 และ 5.06 ตามลำดับ รองลงมาคือวารสาร คิดเป็นร้อยละ 0.73 และ 1.30 ตามลำดับ

ส่วนเอกสารที่ได้รับการอ้างอิงถึงมากรองลงมาจากรายการสาร ปรากฏว่า
 วิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอ้างอิงถึงรายงานการวิจัยมากรองลงมาจากรายการสารคิดเป็น
 ร้อยละ 5.18 ส่วนวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อ้างอิงถึงวิทยานิพนธ์มากรองลงมา
 จากรายการสารคิดเป็นร้อยละ 5.13 และในรายงานการวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 อ้างถึงรายงานการวิจัยมากรองลงมาจากรายการสาร คิดเป็นร้อยละ 0.68 ในขณะที่รายงาน
 การวิจัยของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อ้างอิงถึงวิทยานิพนธ์มากรองลงมาจากรายการสาร คิดเป็นร้อยละ
 0.10

สำหรับการอ้างอิงถึงเอกสารประเภทอื่น ๆ ในลำดับต่อไป จำแนกรายละเอียดได้ดังนี้
 วิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อ้างถึง วิทยานิพนธ์ ร้อยละ 5.08 รายงานการประชุม
 และการสัมมนา ร้อยละ 2.03 เอกสารอื่น ๆ ร้อยละ 0.30 หนังสือพิมพ์ร้อยละ 0.23
 รายงานประจำปี ร้อยละ 0.08 และจุลสาร ร้อยละ 0.03 ส่วนเอกสารไม่ตีพิมพ์เผยแพร่ไม่
 ปรากฏว่ามีการอ้างอิง

วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อ้างถึง รายงานการวิจัย ร้อยละ 2.85
 รายงานการประชุมและการสัมมนา ร้อยละ 1.63 หนังสือพิมพ์ ร้อยละ 0.85 เอกสารอื่น ๆ
 ร้อยละ 0.73 รายงานประจำปี ร้อยละ 0.53 เอกสารไม่ตีพิมพ์เผยแพร่ ร้อยละ 0.35
 ส่วนจุลสารไม่มีการอ้างอิง

รายงานการวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อ้างถึง รายงานประจำปี ร้อยละ 0.23
 รายงานการประชุมและการสัมมนา ร้อยละ 0.18 เอกสารอื่น ๆ ร้อยละ 0.10 วิทยานิพนธ์
 ร้อยละ 0.08 หนังสือพิมพ์ ร้อยละ 0.03 ส่วนจุลสารและเอกสารไม่ตีพิมพ์เผยแพร่ ไม่มีการ
 อ้างถึง

รายงานการวิจัยของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อ้างถึง รายงานการวิจัย และรายงาน
 การประชุมและการสัมมนา ในจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 0.08 และเอกสารอื่น ๆ ร้อยละ
 0.05 ส่วน หนังสือพิมพ์ รายงานประจำปี จุลสารและเอกสารไม่ตีพิมพ์เผยแพร่ ไม่มีการอ้างอิง

เมื่อพิจารณาโดยรวมระหว่างจำนวนการอ้างอิงถึงในวิทยานิพนธ์และในรายงานการวิจัย
 ปรากฏว่าวิทยานิพนธ์อ้างอิงถึงหนังสือมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.78 รองลงมาคือวารสาร คิดเป็น
 ร้อยละ 18.36

รายงานการวิจัยอ้างอิงถึงหนังสือมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.26 รองลงมาคือวารสาร
 คิดเป็นร้อยละ 2.03

ส่วนเอกสารประเภทอื่นๆ ในลำดับต่อไป จำแนกรายละเอียดได้ดังนี้

วิทยานิพนธ์อ้างอิงถึงวิทยานิพนธ์ร้อยละ 10.22 รายงานการวิจัยร้อยละ 8.04 รายงาน
 การประชุมและการสัมมนา ร้อยละ 3.66 หนังสือพิมพ์ร้อยละ 1.08 เอกสารอื่นๆ ร้อยละ
 1.03 รายงานประจำปี ร้อยละ 0.60 เอกสารไม่ตีพิมพ์เผยแพร่ 0.35 และจุลสาร 0.03

สำหรับรายงานการวิจัย อ่างถึงรายงานการวิจัยร้อยละ 0.75 รายงานการประชุม และการสัมมนา ร้อยละ 0.25 รายงานประจำปี ร้อยละ 0.23 วิทยานิพนธ์ ร้อยละ 0.18 เอกสาร อื่นๆ ร้อยละ 0.15 และหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 0.03 (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 จำนวนการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัยจำแนกตามประเภทของเอกสาร

ประเภทของเอกสาร	จำนวนการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์						จำนวนการอ้างอิงในรายงานการวิจัย						รวม	
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์		รวม		จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์		รวม		จำนวนการอ้างอิง ในวิทยานิพนธ์ และรายงานการวิจัย	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
หนังสือ	616	15.43	1,212	30.35	1,828	45.78	88	2.20	202	5.06	290	7.26	2,118	53.04
วารสาร	214	5.36	519	13.00	733	18.36	29	0.73	52	1.30	81	2.03	814	20.39
หนังสือพิมพ์	9	0.23	34	0.85	43	1.08	1	0.03	-	-	1	0.03	44	1.10
วิทยานิพนธ์	203	5.08	205	5.13	408	10.22	3	0.08	4	0.10	7	0.18	415	10.39
รายงานการวิจัย	207	5.18	114	2.85	321	8.04	27	0.68	3	0.08	30	0.75	351	8.79
รายงานการประชุม- และการสัมมนา	81	2.03	65	1.63	146	3.66	7	0.18	3	0.08	10	0.25	156	3.91
รายงานประจำปี	3	0.08	21	0.53	24	0.60	9	0.23	-	-	9	0.23	33	0.83
จุลสาร	1	0.03	-	-	1	0.03	-	-	-	-	-	-	1	0.03
เอกสารไม่ตีพิมพ์เผยแพร่	-	-	14	0.35	14	0.35	-	-	-	-	-	-	14	0.35
เอกสารอื่นๆ	12	0.30	29	0.73	41	1.03	4	0.10	2	0.05	6	0.15	47	1.18
รวม	1,346	33.71	2,213	55.42	3,559	89.13	168	4.21	266	6.66	434	10.87	3,993	100

จากการศึกษาประเภทของเอกสารที่ได้รับการอ้างอิงถึงจะเห็นได้ว่า หนังสือ และวารสาร เป็นประเภทของเอกสารที่ได้รับการอ้างอิงถึงมากกว่าเอกสารประเภทอื่นๆ

หนังสือที่ได้รับการอ้างอิงถึงตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไปมี 65 รายการ โดย 3 รายการแรกได้แก่ พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา อังกฤษ - ไทย โดยราชบัณฑิตยสถาน, สังคมและวัฒนธรรมไทย คำนิยม ครอบครัว ศาสนา และประเพณี โดยสุภัตตรา สุภาพ และ เบิกโรง: ข้อพิจารณานาฏกรรมในสังคมไทย โดยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สถาบันไทยคดีศึกษา มีจำนวนการอ้างอิงถึงคิดเป็นร้อยละ 0.38 ของจำนวนการอ้างอิงถึงหนังสือทั้งหมด 2,118 รายการ ส่วนหนังสือที่ได้รับการอ้างอิงถึงในอันดับรองลงมา ได้แก่ ดนตรีและนาฏศิลป์กับเศรษฐกิจสังคมสยาม โดยธนาคารกรุงเทพ จำกัด คิดเป็นร้อยละ 0.33 ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยสุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. และ รัฐกับหมู่บ้านในไทยศึกษา โดย อนุญา ภูซงคกุล. คิดเป็นร้อยละ 0.28

สำหรับวารสารที่ได้รับการอ้างอิงถึงตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไป มี 67 รายการ โดย 4 รายการแรก ได้แก่ American Sociological Review คิดเป็นร้อยละ 9.01 ของจำนวนการอ้างอิงถึงวารสารทั้งหมด 814 รายการ รองลงมาคือ Administrative Science Quarterly และ Journal of Marriage and the Family คิดเป็นร้อยละ 6.57 และ American Journal of Sociology คิดเป็นร้อยละ 5.25

เมื่อพิจารณาแยกตามวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัยของแต่ละสถาบัน ปรากฏว่า หนังสือที่ได้รับการอ้างอิงถึงมากที่สุดในวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยคือ สังคมและวัฒนธรรมไทย คำนิยม ครอบครัว ศาสนาและประเพณี โดยสุภัตตรา สุภาพ. รองลงมาคือ พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยาอังกฤษ - ไทย โดยราชบัณฑิตยสถาน และ วัฒนธรรม ศาสนา และชาติพันธุ์: วิเคราะห์สังคมไทยแนวมานุษยวิทยา โดยอมรา พงศาพิชญ์ ในจำนวนเท่ากัน

หนังสือที่ได้รับการอ้างอิงถึงมากที่สุดในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คือ เบิกโรง: ข้อพิจารณานาฏกรรมในสังคมไทย โดยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สถาบันไทยคดีศึกษา รองลงมาคือ ดนตรีและนาฏศิลป์กับเศรษฐกิจและสังคมสยาม โดย ธนาคารกรุงเทพ จำกัด

ส่วนหนังสือที่ได้รับการอ้างอิงถึงมากที่สุดในรายงานการวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีความถี่ในการอ้างอิงเพียง 2 ครั้ง คือ The Elderly in Singapore: A country Report ของ Chen, Ai Ju and Cheung, Paul P.L. และ Ageing in Asian: Its Socio-Economic Consequences ของ Chen, Ju Ai and Jones Gavin ในจำนวนเท่ากัน

และหนังสือที่ได้รับการอ้างอิงถึงมากที่สุดในรายงานการวิจัยของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีความถี่ในการอ้างอิงเพียง 3 ครั้งคือ The Marx-Weber Debates ของ Hanneman, R and Collins, R

สำหรับวารสารที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด ในวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือ Dissertation Abstracts International รองลงมาคือ Demography

วารสารที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด ในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คือ American Sociological Review รองลงมาคือ Administrative Science Quarterly

วารสารที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด ในรายงานการวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือ American Journal of Sociology และ Demography ในจำนวนเท่ากัน

วารสารที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด ในรายงานการวิจัยของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คือ American Journal of Physical Anthropology รองลงมาคือ American Sociological Review

เมื่อพิจารณารายชื่อหนังสือที่ได้รับการอ้างอิงมากและได้รับการอ้างอิงทั้งในวิทยานิพนธ์ และรายงานการวิจัยของทั้ง 2 สถาบันนั้น ปรากฏว่าไม่มี แต่เป็นการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ของทั้ง 2 สถาบัน และในรายงานการวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่านั้น คือ สังคมและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม ครอบครัว ศาสนาและประเพณี ของสุนัตรา สุภาพ โดยมีจำนวนครั้งการอ้างอิงสูงสุดจากจำนวนการอ้างอิงหนังสือทั้งหมด

ส่วนวารสารที่ได้รับการอ้างอิงมากและได้รับการอ้างอิงทั้งในวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัยของทั้ง 2 สถาบัน คือ American Journal of Sociology โดยมีจำนวนการอ้างอิงมากเป็นอันดับที่ 3 ของจำนวนการอ้างอิงวารสารทั้งหมด (ตารางที่ 4,5)

ตารางที่ 4 รายชื่อหนังสือที่ได้รับการอ้างถึงมาตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไปในวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัย

ลำดับที่	ชื่อหนังสือ	จำนวนครั้งการอ้างถึงใน วิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัย				รวม	ร้อยละ
		วิทยานิพนธ์		รายงานการวิจัย			
		จฬ.	มธ.	จฬ.	มธ.		
1	ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยาอังกฤษ - ไทย	5	3	-	-	8	0.38
2	สุนัตรา สุภาพ. สังคมและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา และประเพณี	6	1	1	-	8	0.38
3	มหาวิทยาลัยอรรถศาสตร์ สถาบันไทยคดีศึกษา. เบิกโรง : <u>ข้อพิจารณาการรวมในสังคมไทย</u>	-	8	-	-	8	0.38
4	ธนาคารกรุงเทพ จำกัด. <u>ดนตรีและนาฏศิลป์กับเศรษฐกิจและสังคมสยาม</u>	-	7	-	-	7	0.33
5	สุชาติ ประสิทธิ์สินธุ์. <u>ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์</u>	2	4	-	-	6	0.28
6	อนัญญา ภูชคกุล. <u>วิจัยกับหมู่บ้านในไทยศึกษา</u>	-	6	-	-	6	0.28
7	สุนัตรา สุภาพ. สังคมวิทยา	4	1	-	-	5	0.24
8	อมรา นงศาพิชญ์. <u>วัฒนธรรม ศาสนา และชาติพันธุ์ : วิเคราะห์สังคมไทยแนวมานุษยวิทยา</u>	5	-	-	-	5	0.24
9	คมสัน หุตะแพทย์. <u>พัฒนาสังคม</u>	-	5	-	-	5	0.24
10	เทียนฉาย กิระนันท์. <u>เศรษฐศาสตร์ประชากร</u>	4	1	-	-	5	0.24
11	สุภาวศ์ จันทวานิช. <u>วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ</u>	-	5	-	-	5	0.24
12	เสวี พงศ์นิศ. <u>ทิศทางหมู่บ้านไทย</u>	-	5	-	-	5	0.24
13	Broom, Leonard and Selznick, Philip. <u>Sociology a Text with Adapted Readings.</u>	2	2	-	-	4	0.19
14	Meltzer, Bernard N. and Morris, Jerome G. <u>Symbolic Interactionism : A Reader in Social Psychology.</u>	-	4	-	-	4	0.19
15	Stogdill, Ralph M. <u>Handbook of Leadership : A survey of theory and Research.</u>	2	2	-	-	4	0.19
16	Smith, David H. and Elkin, F. <u>Volunteers Voluntary Associations and Development.</u>	-	4	-	-	4	0.19
17	Galtung. <u>Self - Reliance : A Strategy for Development.</u>	-	4	-	-	4	0.19

ตารางที่ 4 รายชื่อหนังสือที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไปในวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัย (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อหนังสือ	จำนวนครั้งการอ้างอิงใน วิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัย				รวม	ร้อยละ
		วิทยานิพนธ์		รายงานการวิจัย			
		จฬ.	มธ.	จฬ.	มธ.		
18	Chen, Ai In and Cheung, Paul P.L. <u>The Elderly in Singapore : A Country Report.</u>	2	-	2	-	4	0.19
19	อมรา พงศ์พันธ์. <u>รวมบทความประเด็นเรื่องสตรี</u>	-	4	-	-	4	0.19
20	พงษ์สวัสดิ์ สวัสดิพงษ์. <u>ทฤษฎีบทบาท เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยาสังคม</u>	-	4	-	-	4	0.19
21	บุญลือ วันทายนต์. <u>ครอบครัวและวงศ์วาน</u>	-	4	-	-	4	0.19
22	มหาวิทยาลัยมหิดล สถาบันวิจัยประชากรและสังคม. <u>ทฤษฎีและการศึกษาทางสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา การแพทย์</u>	3	1	-	-	4	0.19
23	นฤจร อธิจิระจรัส.(ผู้แปล) <u>โครงสร้างสังคมของชาวนาไทย</u>	1	3	-	-	4	0.19
24	อคิน รณิวัฒน์. <u>สังคมไทยในสมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์ พ.ศ.2525-2416.</u>	-	2	1	1	4	0.19
25	ชาคริต ชุ่มวัฒนะ และ อุกฤษฏ์ ปัทมานันท์. <u>สายธารแห่งความคิด.</u>	-	4	-	-	4	0.19
26	สุเทพ สุนทรเกษม. <u>สังคมวิทยาของหมู่บ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</u>	2	1	1	-	4	0.19
27	จอยตัน โนเดส, อภิชาติ จำรัสฤทธิรงค์ และนิพนธ์ เทพวัลย์. <u>การปฏิวัติขนาดครอบครัว ในประเทศไทย : การลดลงอย่างรวดเร็วของภาวะเจริญพันธุ์ในประเทศโลกที่สาม แปลโดย นภาพร ทะวานนท์</u>	4	-	-	-	4	0.19
28	<u>ป่าชุมชนในประเทศไทย</u>	-	4	-	-	4	0.19
29	ประภาณี สุขวรรณ. <u>ทัศนคติ : การวัด การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย</u>	2	2	-	-	4	0.19
30	Rosenberg, Morris and turner, Ralph H. <u>Social Psychology : Sociological Perspectives.</u>	1	3	-	-	4	0.19
31	Davis, Kingsley. <u>Human Society</u>	1	2	-	-	3	0.14
32	Williams, Raymond. <u>Culture.</u>	-	2	-	1	3	0.14

ตารางที่ 4 รายชื่อหนังสือที่ได้รับการอ้างอิงถึงมากตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไปในวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัย (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อหนังสือ	จำนวนครั้งการอ้างอิงถึงใน วิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัย				รวม	ร้อยละ
		วิทยานิพนธ์		รายงานการวิจัย			
		จพ.	มธ.	จพ.	มธ.		
33	Hanneman, R and Collins, R. <u>The Marx-Weber Debates</u>	-	-	-	3	3	0.14
34	Katz, Daniel and Kahn, Robert L. <u>Social Psychology of Organization.</u>	-	3	-	-	3	0.14
35	Hirschi Travis. <u>Cause of Delinquency</u>	-	2	-	1	3	0.14
36	Chen, Ju, Ai and Jones, Gavin. <u>Ageing in Asian : Its Socio - Economic Consequences.</u>	1	-	2	-	3	0.14
37	Layton, Robert. <u>The Anthropology of Art.</u>	-	2	-	1	3	0.14
38	Turner, Victor. <u>The Forest of Symbols : Aspects of Ndembu Ritual.</u>	2	1	-	-	3	0.14
39	Stockard, Jean and Johnson, Miriam M. <u>Sex - Role : Sex Inequality and Sex Role Development.</u>	-	3	-	-	3	0.14
40	Tannenbaum, Arnold S. <u>Control in Organizations.</u>	-	3	-	-	3	0.14
41	Tannenbaum, R. Weschler, I.R. and Massarik F. <u>Leadership and Organization : A Behavior Science Approach.</u>	-	3	-	-	3	0.14
42	Leach, Edmund. <u>Political System of Highland Burma : A Study of Kachin Social Structure.</u>	-	3	-	-	3	0.14
43	ราชบัณฑิตยสถาน. <u>ผลงานกรรมสิทธิ์สังคมวิทยา</u>	-	2	-	1	3	0.14
44	โครงการอาสาสมัครเพื่อสังคม. <u>ทำเนียบองค์การเอกชนในประเทศไทย.</u>	-	3	-	-	3	0.14
45	พงษ์สวัสดิ์ สวัสดิพงษ์. <u>บริบทแห่งการขัด: กลางทางสังคม : เอกสารประกอบการบรรยายวิชาจิตวิทยาสังคมนิสิตและสังคมจิตวิทยา</u>	1	2	-	-	3	0.14
46	นิธิ เอียวศรีวงศ์. <u>ปากไก่และใบเรือ</u>	-	2	-	1	3	0.14
47	สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และลัดดาวัลย์ รอดมนี. <u>เทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวสำหรับการวิจัย</u>						

ตารางที่ 4 รายชื่อหนังสือที่ได้รับการอ้างอิงมาตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไปในวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัย (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อหนังสือ	จำนวนครั้งการอ้างอิงใน วิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัย				รวม	ร้อยละ
		วิทยานิพนธ์		รายงานการวิจัย			
		จฬ.	มธ.	จฬ.	มธ.		
47	สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และลัดดาวัลย์ รอดมณี. <u>เทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์</u>	-	3	-	-	3	0.14
48	งามนิจ ลัดยัสวงน. <u>หลักมานุษยวิทยา.</u>	2	1	-	-	3	0.14
49	สุวรรณภา สถาอนันท์ และเนืองน้อย บุญเนตร. <u>คำ : ร่องรอยความคิดความเชื่อไทย</u>	-	2	-	1	3	0.14
50	เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง. <u>วิวัฒนาการของการบุกเบิกที่ดินทำกินในเขตป่า.</u>	-	3	-	-	3	0.14
51	ฉัตรทิพย์ นาถสุภา และ สมภพ มานะรังสรรค์. <u>ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจไทยจนถึง พ.ศ.2484.</u>	-	3	-	-	3	0.14
52	<u>พัฒนาการของชีวิตและวัฒนธรรมล้านนา</u>	-	3	-	-	3	0.14
53	จโรรัตน์ จัฑ์ธำรง. <u>ประวัติวิทยุทางมานุษยวิทยาและวัฒนธรรมโดยสังเขป.</u>	2	1	-	-	3	0.14
54	บุญช่วย ศรีสวัสดิ์. <u>ชาวเขาในประเทศไทย.</u>	1	2	-	-	3	0.14
55	เกษม ตันติผลาทีวะ และกุลยา ตันติผลาชีวะ. <u>การรักษาสุขภาพในวัยสูงอายุ.</u>	3	-	-	-	3	0.14
56	สมพงษ์ เกษมสิเ. <u>การบริหาร.</u>	-	3	-	-	3	0.14
57	คึกฤทธิ์ ปราโมช. <u>ลักษณะไทย.</u>	-	1	-	2	3	0.14
58	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. <u>เอกสารการสอนชุดวิชาครอบครัวและสิ่งแวดล้อม หน่วยที่ 1-7</u>	3	-	-	-	3	0.14
59	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. <u>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 พ.ศ.2530-2534.</u>	3	-	-	-	3	0.14
60	สนธิ สมัครการ. สมบัติ จันทรวงศ์ และรังสรรค์ ธารนรินทร์. <u>รักเมืองไทย</u>	3	-	-	-	3	0.14
61	ชนิดา รัชชลเมือง. <u>สังคมวิทยาการศึกษา.</u>	2	1	-	-	3	0.14
62	สนธิ สมัครการ. <u>มีเงินก็นับว่านอ มีทองก็นับว่านี่ : ระบบครอบครัวและเครือญาติของไทย.</u>	2	1	-	-	3	0.14
63	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. <u>เอกสารการสอนชุดวิชาสังคมและวัฒนธรรมไทยหน่วยที่ 4.</u>	-	3	-	-	3	0.14

ตารางที่ 4 รายชื่อหนังสือที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไปในวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัย (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อหนังสือ	จำนวนครั้งการอ้างอิงใน วิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัย				รวม	ร้อยละ
		วิทยานิพนธ์		รายงานการวิจัย			
		จฬ.	มธ.	จฬ.	มธ.		
64	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. เอกสารการสอนชุดวิชาสังคมศึกษา 4 หน่วยที่ 1-8	3	-	-	-	3	0.14
65	จรัญ นรทมอยู่. ความเข้าใจเกี่ยวกับสังคมไทย.	3	-	-	-	3	0.14
รวม		77	154	7	12	250	11.80

ตารางที่ 5 รายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไปในวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัย

ลำดับที่	ชื่อวารสาร	จำนวนครั้งการอ้างอิงใน วิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัย				รวม	ร้อยละ
		วิทยานิพนธ์		รายงานการวิจัย			
		จพ.	มธ.	จพ.	มธ.		
1	American Sociological Review	5	37	-	6	48	9.01
2	Administrative Science Quarterly	-	35	-	-	35	6.57
3	Journal of Marriage and the Family	7	26	2	-	35	6.57
4	American Journal of Sociology	4	18	3	3	28	5.28
5	Journal of Applied Psychology	-	25	-	-	25	4.69
6	Dissertation Abstracts International	15	9	-	-	24	4.50
7	วารสารธรรมศาสตร์	-	16	1	-	17	3.19
8	Demography	13	-	3	-	16	3.00
9	Human Relations	-	12	-	-	12	2.25
10	ปาจารย์สาร	-	11	-	-	11	2.06
11	Social problem	-	5	-	5	10	1.88
12	Social Forces	-	9	1	-	10	1.88
13	ศิลปวัฒนธรรม	4	6	-	-	10	1.88
14	ข่าวสารสถาบันวิจัยชาวเขา	-	8	-	-	8	1.50
15	สังคมศาสตร์ (มหาวิทยาลัยเชียงใหม่)	-	8	-	-	8	1.50
16	วารสารเมืองโบราณ	-	8	-	-	8	1.50
17	ปริทัศน์สหกรณ์	-	8	-	-	8	1.50
18	The Sociological Quarterly	-	-	-	-	7	1.31
19	American Journal of Physical Anthropology	-	-	-	7	7	1.31

ตารางที่ 5 รายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างอิงถึงมากที่สุดถึงมากที่สุด 3 ครั้งขึ้นไปในวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัย (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อวารสาร	จำนวนครั้งการอ้างอิงถึงใน วิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัย				รวม	ร้อยละ
		วิทยานิพนธ์		รายงานการวิจัย			
		จพ.	มธ.	จพ.	มธ.		
20	โภชนาการสาร	7	-	-	-	7	1.31
21	สหกรณ์	-	7	-	-	7	1.31
22	สังคมพัฒนา	1	6	-	-	7	1.31
23	วารสารเศรษฐศาสตร์การเมือง	-	7	-	-	7	1.31
24	Studies in Family Planning	6	-	-	-	6	1.13
25	Journal of Health and Social Behavior	5	1	-	-	6	1.13
26	Sociology of Education	-	6	-	-	6	1.13
27	มติชนสุดสัปดาห์	-	6	-	-	6	1.13
28	วารสารสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา	1	5	-	-	6	1.13
29	Rural sociology	-	5	-	-	5	0.94
30	Personal and Guidance Journal	2	3	-	-	5	0.94
31	The Ecologist	-	5	-	-	5	0.94
32	The Journal of the Siam Society	2	3	-	-	5	0.94
33	รัฐศาสตร์สาร	-	4	-	1	5	0.94
34	วารสารประชากรศึกษา	2	3	-	-	5	0.94
35	วารสารประชากรศาสตร์	4	-	1	-	5	0.94
36	Journal of Studies on Alcohol	-	4	-	-	4	0.75
37	Marriage and Family Living	-	4	-	-	4	0.75
38	The American Political Science Review	-	4	-	-	4	0.75

ตารางที่ 5 รายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างอิงมาตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไปในวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัย (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อวารสาร	จำนวนครั้งการอ้างอิงใน วิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัย				รวม	ร้อยละ
		วิทยานิพนธ์		รายงานการวิจัย			
		จพ.	มธ.	จพ.	มธ.		
39	Psychological Bulletin	-	4	-	-	4	0.75
40	The Journal of The Burma Research Society	-	4	-	-	4	0.75
41	Personnel Psychology	-	4	-	-	4	0.75
42	Population and Development Review	4	-	-	-	4	0.75
43	Population Studies Planning	3	-	1	-	4	0.75
44	วารสารเศรษฐศาสตร์ธรรมชาติ	-	4	-	-	4	0.75
45	สังคมศาสตร์ปริทัศน์	-	4	-	-	4	0.75
46	ดิเซต	3	1	-	-	4	0.75
47	เกษตรสัมพันธ์	-	4	-	-	4	0.75
48	แรงงานปริทัศน์	-	4	-	-	4	0.75
49	วารสารรวมคำแหง	3	1	-	-	4	0.75
50	ครูปริทัศน์	4	-	-	-	4	0.75
51	วารสารสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์	4	-	-	-	4	0.75
52	วารสารสุขภาพ	4	-	-	-	4	0.75
53	Sociology of Education	-	3	-	-	3	0.56
54	Social Psychology Quarterly	-	3	-	-	3	0.56
55	The Journal of Tropical Pediatrics	3	-	-	-	3	0.56
56	The American Journal of Epidemiology	3	-	-	-	3	0.56
57	Journal Obstetrics Gynaecology Neo Nurse	3	-	-	-	3	0.56

ตารางที่ 5 รายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไปในวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัย (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อวารสาร	จำนวนครั้งการอ้างอิงใน วิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัย				รวม	ร้อยละ
		วิทยานิพนธ์		รายงานการวิจัย			
		จฬ.	มธ.	จฬ.	มธ.		
58	Science	1	-	1	1	3	0.56
59	Journal of Voluntary Action Research	-	3	-	-	3	0.56
60	International Family Planning Perspective	3	-	-	-	3	0.56
61	American Journal Obstetrics and Gynaecology	3	-	-	-	3	0.56
62	สมุดสังคมศาสตร์	1	2	-	-	3	0.56
63	วารสารพัฒนบริหารศาสตร์	-	3	-	-	3	0.56
64	วารสารสังคมศาสตร์	1	2	-	-	3	0.56
65	วารสารศิลปากร	1	2	-	-	3	0.56
66	วารสารสุศึกษา	3	-	-	-	3	0.56
67	วารสารอักษรศาสตร์	-	1	-	2	3	0.56
รวม		125	370	13	25	533	65.48

ภาษาของเอกสารที่ได้รับการอ้างอิง

ในการวิเคราะห์ภาษาของเอกสารที่ได้รับการอ้างอิง ได้แบ่งภาษาของเอกสารเป็น 3 ภาษา คือ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าเอกสารที่ได้รับการอ้างอิงเป็นเอกสารภาษาไทยมากที่สุด รองลงมาคือ เอกสารภาษาอังกฤษ และเอกสารภาษาอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 54.52, 45.00 และ 0.48 ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์โดยจำแนกตามวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัยของแต่ละสถาบัน ปรากฏว่าวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อ้างถึงเอกสารภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 21.59 และ 12.12 ตามลำดับ

วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อ้างอิงเอกสารภาษาไทยมากที่สุด รองลงมาคือ เอกสารภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 29.73, 25.22, และ 0.48 ตามลำดับ เอกสารภาษาอื่น ๆ ที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นี้ ได้แก่ เอกสารภาษาญี่ปุ่น ร้อยละ 0.43 และเอกสารภาษาจีน ร้อยละ 0.05

สำหรับรายงานการวิจัย ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า รายงานการวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อ้างถึงเอกสารภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 3.28 และ 0.93 ตามลำดับ

รายงานการวิจัยของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อ้างถึงเอกสารภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 4.38 และ 2.28 ตามลำดับ

จะเห็นได้ว่าวิทยานิพนธ์นิยมอ้างอิงเอกสารภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ ส่วนรายงานการวิจัยนิยมอ้างอิงเอกสารภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทย ไม่ว่าจะเป็นวิทยานิพนธ์หรือรายงานการวิจัยของสถาบันใด (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 8 จำนวนการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัยจำแนกตามภาษาของเอกสาร

ประเภทของเอกสาร	จำนวนการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์						จำนวนการอ้างอิงในรายงานการวิจัย						รวม	
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์		รวม		จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์		รวม		จำนวนการอ้างอิง ในวิทยานิพนธ์ และรายงานการวิจัย	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ภาษาไทย	862	21.59	1,187	29.73	2,049	51.31	31	0.93	91	2.28	128	3.21	2,177	54.52
ภาษาอังกฤษ	484	12.12	1,007	25.22	1,491	37.34	131	3.28	175	4.38	306	7.66	1,797	45.00
ภาษาอื่น ๆ	-	-	19	0.48	19	0.48	-	-	-	-	-	-	19	0.48
รวม	1,346	33.71	2,213	55.42	3,559	89.13	168	4.21	266	6.66	434	10.87	3,993	100

เมื่อนำประเภทของเอกสารมาพิจารณาร่วมกับภาษาของเอกสารที่ได้รับการอ้างอิงถึง ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าเอกสารทุกประเภทที่ได้รับการอ้างอิงถึง เป็นเอกสารภาษาไทยมากที่สุด รองลงมาคือเอกสารภาษาอังกฤษและเอกสารภาษาอื่น ๆ ยกเว้นหนังสือกับวารสารที่เป็นการอ้างอิงภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทย กล่าวคือ หนังสือที่ได้รับการอ้างอิงถึงเป็นหนังสือภาษาอังกฤษมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.07 รองลงมาเป็นหนังสือภาษาไทยคิดเป็นร้อยละ 25.59 และเป็นหนังสือภาษาอื่น ๆ ร้อยละ 0.38 วารสารที่ได้รับการอ้างอิงถึงเป็นวารสารภาษาอังกฤษมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 13.25 รองลงมาเป็นวารสารภาษาไทยคิดเป็นร้อยละ 7.09 และเป็นวารสารภาษาอื่น ๆ ร้อยละ 0.05 สำหรับเอกสารประเภทอื่น ๆ ที่ได้รับการอ้างอิงถึงนอกจากหนังสือและวารสาร ล้วนเป็นการอ้างอิงถึงเอกสารภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ ทั้งสิ้น ได้แก่ หนังสือพิมพ์ได้รับการอ้างอิงถึงเป็นภาษาไทยร้อยละ 1.05 ภาษาอังกฤษร้อยละ 0.05 วิทยานิพนธ์ที่ได้รับการอ้างอิงถึงเป็นภาษาไทยร้อยละ 9.39 ภาษาอังกฤษร้อยละ 0.98 ภาษาอื่น ๆ ร้อยละ 0.03 รายงานการวิจัยที่ได้รับการอ้างอิงถึงเป็นภาษาไทยร้อยละ 6.26 ภาษาอังกฤษร้อยละ 2.50 ภาษาอื่น ๆ ร้อยละ 0.03 รายงานการประชุมและการสัมมนาที่ได้รับการอ้างอิงถึงเป็นภาษาไทยร้อยละ 3.06 ภาษาอังกฤษร้อยละ 0.85 รายงานประจำปีที่ได้รับการอ้างอิงถึงเป็นภาษาไทยร้อยละ 0.80 ภาษาอังกฤษร้อยละ 0.03 จุลสารและเอกสารไม่ตีพิมพ์เผยแพร่ที่ได้รับการอ้างอิงถึงเป็นการอ้างอิงถึงภาษาไทยเพียงอย่างเดียวคิดเป็นร้อยละ 0.03 และ 0.35 และเอกสารอื่น ๆ ที่ได้รับการอ้างอิงถึงเป็นภาษาไทยร้อยละ 0.90 ภาษาอังกฤษร้อยละ 0.28

เมื่อพิจารณาโดยแยกตามวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัยของแต่ละสถาบัน ปรากฏว่าเอกสารทุกประเภทที่ได้รับการอ้างอิงถึงในวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นเอกสารภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษทั้งสิ้นยกเว้น วารสาร อ้างวารสารภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทย และ ไม่มีการอ้างอิงถึงเอกสารภาษาอื่น ๆ

วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อ้างอิงถึงเอกสารทุกประเภทเป็นภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ ยกเว้นหนังสือกับวารสารที่เป็นการอ้างอิงภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทยและภาษาอื่น ๆ

รายงานการวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อ้างถึง หนังสือ วารสาร วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย และรายงานการประชุมและการสัมมนาเป็นภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทย ส่วนหนังสือพิมพ์ เป็นภาษาอังกฤษเพียงอย่างเดียว รายงานประจำปีเป็นภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ จุลสารและเอกสารไม่ตีพิมพ์เผยแพร่ ไม่มีการอ้างอิงถึง และเอกสารอื่น ๆ เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษในจำนวนเท่ากัน

รายงานการวิจัยของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อ้างถึง หนังสือและวารสารภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทย วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย รายงานการประชุมและการสัมมนาเป็นภาษาไทยเพียงอย่างเดียวและเอกสารอื่น ๆ เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษในจำนวนเท่ากัน (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 จำนวนการอ้างอิงเอกสารภาษาต่างๆ ในวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัยจำแนกตามประเภทของเอกสาร

ประเภทของเอกสาร	จำนวนการอ้างอิงเอกสารภาษาต่างๆ ในวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัย												รวมจำนวนการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัย					
	วิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย			วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์			รายงานการวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย			รายงานการวิจัยของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์			ภาษาไทย	ร้อยละ	ภาษาอังกฤษ	ร้อยละ	ภาษาอื่นๆ	ร้อยละ
	ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ	ภาษาอื่นๆ	ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ	ภาษาอื่นๆ	ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ	ภาษาอื่นๆ	ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ	ภาษาอื่นๆ						
หนังสือ	366	250	-	571	626	15	10	78	-	75	127	-	1,022	25.59	1,081	27.07	15	0.38
วารสาร	83	131	-	193	324	2	2	27	-	5	47	-	283	7.09	529	13.25	2	0.05
หนังสือพิมพ์	9	-	-	33	1	-	-	1	-	-	-	-	42	1.05	2	0.05	-	-
วิทยานิพนธ์	193	10	-	177	27	1	1	2	-	4	-	-	375	9.39	39	0.98	1	0.03
รายงานการวิจัย	134	73	-	100	13	1	13	14	-	3	-	-	250	6.26	100	2.50	1	0.03
รายงานการประชุม และการสัมมนา	63	18	-	55	10	-	1	6	-	3	-	-	122	3.06	34	0.85	-	-
รายงานประจำปี	3	-	-	21	-	-	8	1	-	-	-	-	32	0.80	1	0.03	-	-
จุลสาร	1	-	-	-	-	-	0	0	-	-	-	-	1	0.03	-	-	-	-
เอกสารไม่ตีพิมพ์- เผยแพร่	-	-	-	14	-	-	0	0	-	-	-	-	14	0.35	-	-	-	-
เอกสารอื่นๆ	10	2	-	23	6	-	2	2	-	1	1	-	36	0.90	11	0.28	-	-
รวม	862	484	-	1187	1007	19	37	131	-	91	175	-	2,177	54.52	1,797	45.00	19	0.48

อายุของเอกสารที่ได้รับการอ้างอิง

ในการวิเคราะห์อายุของเอกสารที่ได้รับการอ้างอิง ได้แบ่งช่วงอายุของเอกสาร เป็น 7 ช่วง คือ 1-5ปี, 6-10ปี, 11-15ปี, 16-20ปี, 21-25ปี, 26-30ปี และ มากกว่า 30 ปีขึ้นไป ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า เอกสารที่มีอายุในช่วง 1-5 ปี ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.40 รองลงมาได้แก่การอ้างอิงเอกสารที่มีอายุในช่วง 6-10 ปี 11-15ปี, 16-20ปี, 21-25ปี, มากกว่า 30 ปีขึ้นไป และ 26-30 ปี โดยมีจำนวนการอ้างอิงร้อยละ 23.17, 17.21, 11.29, 8.56, 6.76 และ 4.61 ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์โดยจำแนกตามวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัยของแต่ละสถาบัน ปรากฏว่าเอกสารเก่ามักได้รับการอ้างอิงน้อยลงตามลำดับ คือ

วิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอ้างอิงเอกสารที่มีอายุในช่วง 1-5 ปี มากที่สุด รองลงมา คือ เอกสารที่มีอายุในช่วง 6-10ปี, 11-15ปี, 16-20ปี, 21-25ปี, 26-30ปี และมากกว่า 30 ปีขึ้นไป ตามลำดับ

วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อ้างอิงเอกสารที่มีอายุในช่วง 1-5 ปี มากที่สุดรองลงมาคือ เอกสารที่มีอายุในช่วง 6-10ปี, 11-15ปี, 16-20ปี, 21-25ปี, มากกว่า 30 ปีขึ้นไปและ 26-30 ปี

รายงานการวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อ้างอิงเอกสารที่มีอายุในช่วง 1-5 ปี มากที่สุดรองลงมาคือ เอกสารที่มีอายุในช่วง 6-10ปี, มากกว่า 30 ปีขึ้นไป, 11-15ปี และ 21-25ปี ในจำนวนเท่ากัน, 16-20ปี และ 26-30ปี

สำหรับรายงานการวิจัยของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กลับปรากฏว่า เอกสารที่มีอายุ มากกว่า 30 ปีขึ้นไป ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด รองลงมาคือ เอกสารที่มีอายุในช่วง 11-15ปี, 6-10ปี, 21-25ปี, 16-20ปี, 1-5ปี และ 26-30ปี (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 จำนวนการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัยจำนวนตามช่วงอายุของเอกสาร

ช่วงอายุของเอกสาร (ปี)	จำนวนการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์						จำนวนการอ้างอิงในรายงานการวิจัย						รวม	
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์		รวม		จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์		รวม		จำนวนการอ้างอิง ในวิทยานิพนธ์และ รายงานการวิจัย	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
1-5	377	9.44	671	16.80	1,048	26.25	59	1.48	27	0.68	86	2.15	1,134	28.40
6-10	360	9.02	496	12.42	856	21.44	25	0.63	44	1.10	69	1.73	925	23.17
11-15	272	6.81	350	8.77	622	15.58	20	0.50	45	1.13	65	1.63	687	17.21
16-20	166	4.16	245	6.14	411	10.29	11	0.28	29	0.73	40	1.00	451	11.29
21-25	99	2.48	193	4.83	292	7.31	20	0.50	30	0.75	50	1.25	342	8.56
26-30	43	1.08	108	2.70	151	3.78	10	0.25	23	0.58	33	0.83	184	4.61
มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	29	0.73	150	3.76	179	4.48	23	0.58	68	1.70	91	2.28	270	6.76
รวม	1,346	33.71	2,213	55.42	3,559	89.13	168	4.21	266	6.66	434	10.87	3,993	100.00

เมื่อนำประเภทของเอกสารมาพิจารณาร่วมกับอายุของเอกสารที่ได้รับการอ้างอิงถึง ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า เอกสารทุกประเภทที่ได้รับการอ้างอิงถึงเป็นเอกสารในช่วงอายุ 1-5 ปี มากที่สุด ยกเว้นวารสารที่ เป็นการอ้างอิงถึงในช่วงอายุ 6-10 ปี มากที่สุด แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาอายุของเอกสารแต่ละประเภท ก็ยังปรากฏว่า เอกสารเก่ามักได้รับการอ้างอิงถึงน้อยลง ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์โดยจำแนกตามวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัยของแต่ละสถาบัน ปรากฏว่าเอกสารทุกประเภทที่ได้รับการอ้างอิงถึงในวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นเอกสารในช่วงอายุ 1-5 ปี มากที่สุด ยกเว้นหนังสือ และวิทยานิพนธ์อ้างอิงในช่วงอายุ 11-15 ปี มากที่สุด ส่วนรายงานการวิจัยอ้างอิงในช่วงอายุ 6-10 ปี มากที่สุด เช่นเดียวกับเอกสารที่ได้รับการอ้างอิงถึงในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และรายงานการวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่เป็นการอ้างอิงถึงในช่วงอายุ 1-5 ปีมากที่สุด ยกเว้นวารสารเป็นการอ้างอิงถึงในช่วงอายุ 6-10 ปีและมากกว่า 30 ปีขึ้นไปมากที่สุด ตามลำดับ ส่วนในรายงานการวิจัยของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กลับปรากฏว่า หนังสือและวารสารที่ได้รับการอ้างอิงถึงนั้น อยู่ในช่วงอายุมากกว่า 30 ปีขึ้นไปมากที่สุด (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 จำนวนการอ้างอิงเอกสารในช่วงอายุต่างๆ ในวิทยานิพนธ์ และรายงานการวิจัยจำแนกตามประเภทของเอกสาร

ประเภทของเอกสาร	จำนวนการอ้างอิงเอกสารในช่วงอายุต่างๆ ในวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัย																												รวม							
	วิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย							วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์							รายงานการวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย							รายงานการวิจัยของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์														
	1-5 ปี	6-10 ปี	11-15 ปี	16-20 ปี	21-25 ปี	26-30 ปี	มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	1-5 ปี	6-10 ปี	11-15 ปี	16-20 ปี	21-25 ปี	26-30 ปี	มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	1-5 ปี	6-10 ปี	11-15 ปี	16-20 ปี	21-25 ปี	26-30 ปี	มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	1-5 ปี	6-10 ปี	11-15 ปี	16-20 ปี	21-25 ปี	26-30 ปี	มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	รวม							
หนังสือวารสาร	156	173	110	71	49	34	23	315	253	211	135	132	75	91	21	10	18	2	15	8	14	21	38	30	23	27	16	47	513	474	369	231	223	133	175	2,118
หนังสือพิมพ์	53	44	42	40	24	6	5	117	139	65	80	52	28	40	3	4	-	7	4	2	9	4	1	10	6	3	7	21	177	188	117	133	83	41	75	814
วิทยานิพนธ์	9	-	-	-	-	-	-	29	5	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	39	5	-	-	-	-	-	44
รายงานการวิจัย	40	58	62	30	11	1	1	79	50	45	22	4	4	1	1	1	1	-	-	-	-	-	2	2	-	-	-	-	120	111	110	52	15	5	2	415
รายงานการประชุมและการสัมมนา	62	63	49	20	12	1	-	63	26	14	5	4	2	-	18	6	1	2	-	-	-	1	-	2	-	-	-	-	144	95	66	27	16	3	-	351
รายงานประจำปี	49	18	8	3	2	1	-	43	12	9	-	1	-	-	6	-	-	-	1	-	-	-	3	-	-	-	-	-	98	33	17	3	4	1	-	156
เอกสารในตีพิมพ์	2	1	-	-	-	-	-	11	2	2	1	-	1	4	6	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	19	6	2	1	-	1	4	33
เอกสารอื่น ๆ	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	14
เอกสารอื่น ๆ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	14	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	14
เอกสารอื่น ๆ	5	3	1	2	1	-	-	14	9	4	2	-	-	-	3	1	-	-	-	-	-	1	-	1	-	-	-	-	23	13	6	4	1	-	-	47
รวม	377	360	272	166	99	43	29	671	496	350	245	193	108	150	59	25	20	11	20	10	23	27	44	45	29	30	23	68	1,134	925	687	451	342	184	270	3,995

ขอบเขตเนื้อหาวิชาของ เอกสารที่ได้รับการอ้างอิง

ในการวิเคราะห์ขอบเขตเนื้อหาวิชาของเอกสารที่ได้รับการอ้างอิง ได้จำแนกเอกสารที่ได้รับการอ้างอิงออกเป็น 18 หมวดหมู่ตามระบบการจัดหมู่ของหอสมุดรัฐสภาอเมริกัน โดยมี 1 ใน 18 หมวดนี้ได้แบ่งเป็น 3 หมวดย่อยจึงรวมเป็น 20 หมวด ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า เอกสารหมวดที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด คือ หมวดสังคมวิทยา คิดเป็นร้อยละ 35.06 รองลงมา คือ เอกสารหมวดเศรษฐศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 17.05 โดยเอกสารทั้ง 2 หมวดนี้เป็นหมวดย่อยในหมวดใหญ่ คือ หมวดสังคมศาสตร์ สำหรับการอ้างอิงเอกสารหมวดอื่น ๆ สามารถจำแนกโดยเรียงตามลำดับจากจำนวนการอ้างอิงมากไปหาน้อยได้ดังนี้

หมวดแพทยศาสตร์
 หมวดประวัติศาสตร์ทั่วไปและประวัติศาสตร์โลกเก่า หมวดปรัชญา ศาสนา หมวดการศึกษา
 หมวดมานุษยวิทยา ภูมิศาสตร์ นันทนาการ หมวดรัฐศาสตร์ หมวดวิจิตรศิลป์ หมวดย่อยสังคมศาสตร์ทั่วไป
 หมวดภาษาและวรรณคดี หมวดเทคโนโลยี หมวดความรู้ทั่วไป และหมวดที่มีจำนวนการอ้างอิงน้อยมากคือ

หมวดบรรณานุกรม บรรณารักษศาสตร์ หมวดดนตรี
 หมวดวิทยาศาสตร์และหมวดเกษตรกรรมในจำนวนการอ้างอิงเท่ากัน หมวดศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ หมวดกฎหมาย และหมวดประวัติศาสตร์ทวีปอเมริกามีจำนวนการอ้างอิงน้อยที่สุด

เมื่อนิยามเฉพาะหมวดสังคมศาสตร์เปรียบเทียบกับหมวดอื่น ๆ ปรากฏว่าการอ้างอิงเอกสารหมวดสังคมศาสตร์ มีจำนวนการอ้างอิงคิดเป็นร้อยละ 54.50 ส่วนจำนวนการอ้างอิงเอกสารหมวดอื่น ๆ รวมกันคิดเป็นร้อยละ 45.50

เมื่อนำประเภทของเอกสารมาพิจารณาร่วมกับขอบเขตเนื้อหาวิชาของเอกสาร เพื่อศึกษาว่าเอกสารแต่ละประเภทที่ได้รับการอ้างอิงเป็นเอกสารในหมวดใดบ้าง ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า

หนังสือที่ได้รับการอ้างอิงเป็นหนังสือในหมวดสังคมวิทยามากที่สุด รองลงมาได้แก่ หมวดเศรษฐศาสตร์ หมวดประวัติศาสตร์ทั่วไปและประวัติศาสตร์โลกเก่า หมวดปรัชญา ศาสนา หมวดมานุษยวิทยา ภูมิศาสตร์ นันทนาการ หมวดแพทยศาสตร์ หมวดการศึกษา หมวดวิจิตรศิลป์ หมวดสังคมศาสตร์ทั่วไป

หมวดรัฐศาสตร์และหมวดภาษาและวรรณคดีในจำนวนเท่ากัน
 หมวดเทคโนโลยี หมวดดนตรี หมวดเกษตรกรรม หมวดวิทยาศาสตร์ หมวดความรู้ทั่วไป
 หมวดศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์และหมวดกฎหมายในจำนวนเท่ากัน
 หมวดบรรณานุกรม บรรณารักษศาสตร์ และหมวดประวัติศาสตร์ทวีปอเมริกามีจำนวนการอ้างอิงน้อยที่สุด

เอกสารประเภทอื่น ๆ ที่ได้รับการอ้างอิง เช่น วารสาร วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย รายงานการประชุมและการสัมมนา และเอกสารอื่น ๆ ล้วนเป็นเอกสารในหมวดสังคมวิทยามากที่สุด และรองลงมาได้แก่ หมวดเศรษฐศาสตร์

หนังสือพิมพ์ที่ได้รับการอ้างอิง เป็นการอ้างอิงเพียง 2 หมวดคือ หมวดความรู้ทั่วไปและ
หมวดเศรษฐศาสตร์ในจำนวนเท่ากัน

รายงานประจำปีที่ได้รับการอ้างอิง เป็นหมวดการศึกษามากที่สุด รองลงมาคือ
หมวดสังคมวิทยา

จุลสารที่ได้รับการอ้างอิงเป็นหมวดเทคโนโลยีเพียงหมวดเดียว และเอกสารไม่ตีพิมพ์
เผยแพร่ที่ได้รับการอ้างอิงเป็นการอ้างอิงเพียง 2 หมวด คือหมวดประวัติศาสตร์ทั่วไปและ
ประวัติศาสตร์โลกเก่ามากที่สุดรองลงมาคือ หมวดการศึกษา (ตารางที่ 10)

ขอบเขตเนื้อหาวิชาของเอกสาร	จำนวนการอ้างอิงจำแนกตามประเภทของเอกสาร											
	หนังสือ	วารสาร	หนังสือพิมพ์	วิทยานิพนธ์	รายงานการวิจัย	รายงาน- การประชุม และการสัมมนา	รายงานประจำปี	จุลสาร	เอกสาร ไม่ตีพิมพ์ เผยแพร่	เอกสารอื่นๆ	รวม	ร้อยละ
A ความรู้ทั่วไป	9	12	22	-	-	-	-	-	-	1	44	1.10
B ปรัชญา ศาสนา	170	52	-	21	5	2	1	-	-	1	252	6.31
C ศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับ ประวัติศาสตร์	8	5	-	1	1	-	-	-	-	-	15	0.38
D ประวัติศาสตร์ทั่วไปและ ประวัติศาสตร์โลกเก่า	180	47	-	22	12	12	-	-	11	6	290	7.26
E-F ประวัติศาสตร์ทวีปอเมริกา	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	0.05
G มานุษยวิทยา ภูมิศาสตร์ นันทนาการ	125	48	-	7	5	4	-	-	-	-	189	4.73
H H-HA สังคมศาสตร์ทั่วไป HB-HJ เศรษฐศาสตร์ HM-HX สังคมวิทยา	75	5	-	-	12	-	1	-	-	2	95	2.38
	284	158	22	70	94	40	3	-	-	10	681	17.05
	751	284	-	143	144	59	6	-	-	13	1,400	35.06
J รัฐศาสตร์	68	38	-	14	4	1	4	-	-	-	129	3.23
K กฎหมาย	8	-	-	-	-	-	-	-	-	-	8	0.20
L การศึกษา	84	37	-	68	15	2	17	-	3	2	228	5.71
M ดนตรี	26	-	-	3	-	-	-	-	-	-	29	0.73
N วิจารณ์ศิลป์	83	7	-	2	2	1	-	-	-	1	96	2.40
P ภาษาและวรรณคดี	68	2	-	10	1	1	-	-	-	-	82	2.05
Q วิทยาศาสตร์	12	9	-	2	-	1	-	-	-	-	24	0.60
R แพทยศาสตร์	114	78	-	33	47	20	1	-	-	5	298	7.46
S เกษตรกรรม	15	1	-	4	3	-	-	-	-	1	24	0.60
T เทคโนโลยี	31	7	-	15	6	10	-	1	-	5	75	1.88
Z บรรณานุกรม บรรณารักษศาสตร์	5	24	-	-	-	3	-	-	-	-	32	0.80
รวม	2,118	814	44	415	351	156	33	1	14	47	3,993	100.00

ในการวิเคราะห์ขอบเขตเนื้อหาวิชาของเอกสารที่ได้รับการอ้างอิง โดยจำแนกตามวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัยของแต่ละสถาบัน ปรากฏว่า ในวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอ้างอิงเอกสารหมวดสังคมวิทยามากที่สุด รองลงมาคือหมวดแพทยศาสตร์ หมวดเศรษฐศาสตร์ หมวดปรัชญา ศาสนา หมวดประวัติศาสตร์ทั่วไปและประวัติศาสตร์โลกเก่า หมวดการศึกษา หมวดเทคโนโลยี หมวดมานุษยวิทยา ภูมิศาสตร์ นันทนาการ หมวดสังคมศาสตร์ทั่วไป หมวดรัฐศาสตร์ และหมวดบรรณานุกรม บรรณารักษศาสตร์ในจำนวนเท่ากัน หมวดภาษา และวรรณคดี หมวดความรู้ทั่วไป หมวดวิทยาศาสตร์ ส่วนหมวดศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ หมวดวิจิตรศิลป์ และหมวดเกษตรกรรมมีการอ้างอิงน้อยที่สุดในจำนวนเท่ากัน

เมื่อนำประเภทของเอกสารมาพิจารณาร่วมกับขอบเขตเนื้อหาวิชาของเอกสาร ผลปรากฏว่า หนังสือที่ได้รับการอ้างอิง ในวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นหนังสือในหมวดสังคมวิทยามากที่สุดรองลงมาได้แก่ หมวดแพทยศาสตร์ หมวดเศรษฐศาสตร์ หมวดปรัชญา ศาสนา หมวดประวัติศาสตร์ทั่วไปและประวัติศาสตร์โลกเก่า หมวดการศึกษา หมวดมานุษยวิทยา ภูมิศาสตร์ นันทนาการ หมวดสังคมศาสตร์ทั่วไป หมวดเทคโนโลยี หมวดรัฐศาสตร์และหมวดภาษา และวรรณคดีในจำนวนเท่ากัน หมวดวิทยาศาสตร์ หมวดความรู้ทั่วไป ส่วนหมวดศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์และหมวดวิจิตรศิลป์ ได้รับการอ้างอิงน้อยที่สุดในจำนวนเท่ากัน

วารสารที่ได้รับการอ้างอิง ในวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นวารสารหมวดแพทยศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือหมวดสังคมวิทยา หมวดเศรษฐศาสตร์ หมวดบรรณานุกรม บรรณารักษศาสตร์ หมวดประวัติศาสตร์ทั่วไปและประวัติศาสตร์โลกเก่า หมวดเทคโนโลยี มานุษยวิทยา ภูมิศาสตร์ นันทนาการ และหมวดรัฐศาสตร์ในจำนวนเท่ากัน หมวดปรัชญา ศาสนา หมวดการศึกษาและหมวดวิทยาศาสตร์ในจำนวนเท่ากัน ส่วนหมวดภาษาและวรรณคดีมีการอ้างอิงน้อยที่สุด

เอกสารประเภทอื่น ๆ ที่ได้รับการอ้างอิงได้แก่ วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย รายงานการประชุมและการสัมมนา ล้วนเป็นเอกสารหมวดสังคมวิทยา มากที่สุด และรองลงมาคือหมวดเศรษฐศาสตร์ หมวดแพทยศาสตร์

หนังสือพิมพ์ เป็นการอ้างอิงเพียง 2 หมวดคือ หนังสือพิมพ์ หมวดความรู้ทั่วไปถูกอ้างมากที่สุด รองลงมาคือ หมวดเศรษฐศาสตร์

รายงานประจำปี เป็นการอ้างอิงเพียง 3 หมวดคือ รายงานประจำปี หมวดปรัชญา ศาสนา หมวดรัฐศาสตร์ และหมวดแพทยศาสตร์ ในจำนวนเท่ากัน

จุลสาร เป็นจุลสารหมวดเทคโนโลยีเพียงหมวดเดียว ส่วนเอกสารอื่น ๆ ที่ถูกอ้างอิงเป็นหมวดประวัติศาสตร์ทั่วไปและประวัติศาสตร์โลกเก่า และหมวดเทคโนโลยีมากที่สุด รองลงมาคือหมวดเศรษฐศาสตร์ และหมวดแพทยศาสตร์ในจำนวนเท่ากัน

ในการวิเคราะห์ขอบเขตเนื้อหาวิชาของ เอกสารที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปรากฏว่า เอกสารหมวดสังคมวิทยาได้รับการอ้างอิงมากที่สุด รองลงมาคือหมวดเศรษฐศาสตร์ หมวดประวัติศาสตร์ทั่วไปและประวัติศาสตร์โลกเก่า หมวดการศึกษา หมวดปรัชญา ศาสนา หมวดมานุษยวิทยา ภูมิศาสตร์ นันทนาการ หมวดรัฐศาสตร์ หมวดสังคมศาสตร์ทั่วไป หมวดภาษาและวรรณคดี หมวดแพทยศาสตร์ หมวดเทคโนโลยี หมวดวิจิตรศิลป์ หมวดความรู้ทั่วไป หมวดดนตรี หมวดเกษตรกรรม หมวดบรรณานุกรม บรรณารักษศาสตร์ หมวดศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ หมวดกฎหมาย หมวดวิทยาศาสตร์ และหมวดประวัติศาสตร์ทวีปอเมริกา

เมื่อนำประเภทของ เอกสารมาพิจารณาร่วมกับขอบเขตเนื้อหาวิชาของ เอกสาร ผลปรากฏว่า หนังสือที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นหนังสือในหมวดสังคมวิทยามากที่สุด รองลงมาคือ หมวดเศรษฐศาสตร์ หมวดประวัติศาสตร์ทั่วไปและประวัติศาสตร์โลกเก่า หมวดปรัชญา ศาสนา หมวดมานุษยวิทยา ภูมิศาสตร์ นันทนาการ หมวดรัฐศาสตร์ หมวดภาษาและวรรณคดี หมวดการศึกษา หมวดสังคมศาสตร์ทั่วไป หมวดดนตรี หมวดวิจิตรศิลป์ หมวดเทคโนโลยี หมวดแพทยศาสตร์ หมวดเกษตรกรรม หมวดความรู้ทั่วไป หมวดศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์และหมวดกฎหมายในจำนวนเท่ากัน หมวดวิทยาศาสตร์ หมวดประวัติศาสตร์ทวีปอเมริกาและหมวดบรรณานุกรม บรรณารักษศาสตร์ มีจำนวนการอ้างอิงน้อยที่สุด

วารสารที่ได้รับการอ้างอิง เป็นวารสารหมวดสังคมวิทยามากที่สุด รองลงมาคือ หมวดเศรษฐศาสตร์ หมวดปรัชญา ศาสนา หมวดประวัติศาสตร์ทั่วไปและประวัติศาสตร์โลกเก่า หมวดการศึกษา หมวดรัฐศาสตร์ หมวดมานุษยวิทยา ภูมิศาสตร์ นันทนาการ หมวดความรู้ทั่วไป หมวดบรรณานุกรม บรรณารักษศาสตร์ หมวดแพทยศาสตร์ หมวดสังคมศาสตร์ทั่วไป หมวดวิจิตรศิลป์ หมวดที่เหลือเป็นหมวดที่ได้รับการอ้างอิงน้อยที่สุดในจำนวนเท่ากัน ได้แก่ หมวดศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ หมวดภาษาและวรรณคดี หมวดวิทยาศาสตร์ หมวดเกษตรกรรม และหมวดเทคโนโลยีได้รับการอ้างอิงน้อยที่สุด

รายงานการวิจัย และเอกสารอื่นๆ ที่ได้รับการอ้างอิงอยู่ในหมวดสังคมวิทยามากที่สุด รองลงมาคือ หมวดเศรษฐศาสตร์ เช่นเดียวกับวิทยานิพนธ์ที่เป็นหมวดสังคมวิทยามากที่สุดแต่ รองลงมาเป็นวิทยานิพนธ์หมวดการศึกษา

หนังสือพิมพ์ได้รับการอ้างอิงเพียง 2 หมวด คือ หมวดเศรษฐศาสตร์มากที่สุดรองลงมาคือหมวดความรู้ทั่วไป

รายงานการประชุมและการสัมมนาที่ได้รับการอ้างอิง เป็นหมวดสังคมวิทยาและ หมวดเศรษฐศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ หมวดประวัติศาสตร์ทั่วไปและประวัติศาสตร์โลกเก่า

รายงานประจำปีได้รับการอ้างอิงในหมวดการศึกษามากที่สุด รองลงมาคือ
หมวดสังคมวิทยา

ส่วนเอกสารไมติพิมพ์เผยแพร่ได้รับการอ้างอิงใน 2 หมวด เท่านั้น คือ
หมวดประวัติศาสตร์ทั่วไปและประวัติศาสตร์โลกเก่ามากที่สุด รองลงมาคือ หมวดการศึกษา
(ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 จำนวนการอ้างอิงเอกสารในขอบเขตเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในวิทยานิพนธ์จำนวนตามประเภทของเอกสาร

ขอบเขตเนื้อหาวิชาของเอกสาร	จำนวนการอ้างอิงถึงในวิทยานิพนธ์จำนวนตามประเภทของเอกสาร																						
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย											มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์											
	หนังสือ	วารสาร	หนังสือพิมพ์	วิทยานิพนธ์	รายงานการวิจัย	รายงานการประชุมและการสัมมนา	รายงานประจำปี	จุลสาร	เอกสาร ไม่ตีพิมพ์เผยแพร่	เอกสารอื่นๆ	รวม	หนังสือ	วารสาร	หนังสือพิมพ์	วิทยานิพนธ์	รายงานการวิจัย	รายงานการประชุมและการสัมมนา	รายงานประจำปี	จุลสาร	เอกสาร ไม่ตีพิมพ์เผยแพร่	เอกสารอื่นๆ	รวม	
A ความทั่วไป	2	-	0	-	-	-	-	-	-	1	11	7	10	13	-	-	-	-	-	-	-	-	30
B ปรัชญา ศาสนา	68	3	-	15	1	1	1	-	-	-	89	97	48	-	5	3	1	-	-	-	-	1	155
C คณิตศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	6	1	-	1	1	-	-	-	-	-	-	9
D ประวัติศาสตร์ทั่วไปและประวัติศาสตร์โลกเก่า	37	9	-	6	4	1	-	-	-	3	60	125	37	-	13	8	10	-	-	11	3	207	
E-F ประวัติศาสตร์ทวีปอเมริกา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	
G มานุษยวิทยา ภูมิศาสตร์ ในชนบท	26	4	-	2	1	-	-	-	-	-	33	90	28	-	5	4	4	-	-	-	-	131	
H-HA สังคมศาสตร์ทั่วไป	20	-	-	-	6	-	-	-	-	-	26	50	5	-	-	5	-	-	-	-	-	61	
HB-HJ เศรษฐศาสตร์	74	31	1	31	53	21	-	-	-	2	213	185	117	21	39	27	18	3	-	-	4	414	
HM-HX สังคมวิทยา	244	66	-	75	92	35	-	-	-	1	513	370	183	-	65	43	18	6	-	-	12	697	
J รัฐศาสตร์	6	4	-	4	1	-	1	-	-	-	16	58	33	-	10	2	1	3	-	-	-	107	
K รัฐประหาร	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	
L การศึกษา	29	2	-	19	4	1	-	-	-	-	55	8	35	-	49	8	1	9	-	3	1	159	
M ดนตรี	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	26	-	-	3	-	-	-	-	-	-	29	
N วิจารณ์ศิลป์	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	25	3	-	2	1	-	-	-	-	1	32	
P ภาษาและวรรณคดี	6	1	-	7	-	-	-	-	-	-	14	54	1	-	3	1	1	-	-	-	-	60	
Q วิทยาศาสตร์	5	2	-	2	-	1	-	-	-	-	10	3	1	-	-	-	-	-	-	-	-	4	
R แยกศาสตร์	89	70	-	27	42	14	1	-	-	2	245	16	7	-	6	5	5	-	-	-	3	42	
S เกษตรกรรม	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	1	15	1	-	3	3	-	-	-	-	-	23	
T เทคโนโลยี	8	6	-	14	3	7	-	1	-	3	42	23	1	-	1	3	3	-	-	-	2	33	
Z บรรณานุกรม บรรณารักษศาสตร์	-	16	-	-	-	-	-	-	-	-	16	1	8	-	-	-	3	-	-	-	-	12	
รวม	616	214	9	203	207	81	3	1	-	12	1,346	1,212	519	34	205	114	65	21	-	14	29	2,213	

ในการวิเคราะห์ขอบเขตเนื้อหาวิชาของเอกสารที่ได้รับการอ้างอิงถึงในรายงานการวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า เอกสารหมวดสังคมวิทยาได้รับการอ้างอิงถึงมากที่สุด รองลงมาคือหมวดเศรษฐศาสตร์ หมวดการศึกษา และหมวด 3 หมวดต่อไปนี้ได้รับการอ้างอิงถึงในจำนวนเท่ากัน ได้แก่ หมวดประวัติศาสตร์ทั่วไปและประวัติศาสตร์โลกเก่า หมวดมานุษยวิทยา ภูมิศาสตร์ นันทนาการ และหมวดสังคมศาสตร์ทั่วไป หมวดความรู้ทั่วไปและหมวดวิทยาศาสตร์ในจำนวนเท่ากัน และที่เหลือเป็นหมวดที่ได้รับการอ้างอิงถึงน้อยที่สุดได้แก่ หมวดปรัชญา ศาสนา หมวดรัฐศาสตร์ หมวดแพทยศาสตร์ และหมวดบรรณานุกรม บรรณารักษศาสตร์

เมื่อนำประเภทของเอกสารมาพิจารณาร่วมกับขอบเขตเนื้อหาวิชาของเอกสาร ผลปรากฏว่าหนังสือที่ได้รับการอ้างอิงถึงในรายงานการวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นหนังสือในหมวดสังคมวิทยามากที่สุด รองลงมาคือ หมวดเศรษฐศาสตร์ หมวดประวัติศาสตร์ทั่วไปและประวัติศาสตร์โลกเก่า หมวดสังคมศาสตร์ทั่วไปและหมวดการศึกษาในจำนวนเท่ากัน และหนังสือหมวดที่ได้รับการอ้างอิงถึงน้อยที่สุดคือ หมวดรัฐศาสตร์และหมวดบรรณานุกรม บรรณารักษศาสตร์

วารสารที่ได้รับการอ้างอิงถึง เป็นวารสารในหมวด สังคมวิทยามากที่สุด รองลงมาคือ หมวดเศรษฐศาสตร์ หมวดมานุษยวิทยา ภูมิศาสตร์ นันทนาการ หมวดวิทยาศาสตร์ และวารสารหมวดที่ได้รับการอ้างอิงถึงน้อยที่สุดคือ หมวดความรู้ทั่วไปและหมวดประวัติศาสตร์ทั่วไปและประวัติศาสตร์โลกเก่า

หนังสือพิมพ์ได้รับการอ้างอิงถึงเพียงหมวดเดียวคือหมวดความรู้ทั่วไป

วิทยานิพนธ์ได้รับการอ้างอิงถึงเพียง 2 หมวดคือ หมวดสังคมวิทยามากที่สุด รองลงมาคือหมวดปรัชญา ศาสนา

รายงานการวิจัยที่ได้รับการอ้างอิงถึง อยู่ใน 4 หมวด คือ หมวดเศรษฐศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ หมวดสังคมวิทยา หมวดการศึกษา และหมวดสังคมศาสตร์ทั่วไป

รายงานการประชุมและการสัมมนาได้รับการอ้างอิงถึงใน 3 หมวด คือ หมวดสังคมวิทยามากที่สุด รองลงมาคือ หมวดเศรษฐศาสตร์และหมวดแพทยศาสตร์ในจำนวนเท่ากัน

รายงานประจำปีได้รับการอ้างอิงถึงใน 2 หมวด เช่นเดียวกับเอกสารอื่นๆ คือ รายงานประจำปีเป็นหมวดการศึกษามากที่สุด รองลงมาคือ หมวดสังคมศาสตร์ทั่วไป และเอกสารอื่น ๆ เป็นหมวดเศรษฐศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ หมวดการศึกษา

ในการวิเคราะห์ขอบเขตเนื้อหาวิชาของเอกสารที่ได้รับการอ้างอิงถึงในรายงานการวิจัยของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า เอกสารหมวดสังคมวิทยาได้รับการอ้างอิงถึงมากที่สุด รองลงมาคือหมวดวิจิตรศิลป์ หมวดมานุษยวิทยา ภูมิศาสตร์ นันทนาการ

หมวดประวัติศาสตร์ทั่วไปและประวัติศาสตร์โลกเก่า หมวดแพทยศาสตร์ หมวดภาษาและวรรณคดี และหมวดวิทยาศาสตร์ในจำนวนเท่ากัน หมวดปรัชญา ศาสนา หมวดศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์และหมวดรัฐศาสตร์ในจำนวนเท่ากัน หมวดสังคมศาสตร์ทั่วไป หมวดบรรณานุกรม บรรณารักษศาสตร์ หมวดกฎหมาย และหมวดที่ได้รับการอ้างอิงถึงน้อยที่สุดคือ หมวดความรู้ทั่วไป และหมวดเศรษฐศาสตร์

เมื่อนำประเภทของเอกสารมาพิจารณาร่วมกับขอบเขตเนื้อหาวิชาของเอกสาร ผลปรากฏว่าหนังสือที่ได้รับการอ้างอิงถึงในรายงานการวิจัยของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นหนังสือในหมวดสังคมวิทยามากที่สุด รองลงมาคือ หมวดวิจิตรศิลป์ หมวดประวัติศาสตร์ทั่วไปและประวัติศาสตร์โลกเก่า หมวดมานุษยวิทยา ภูมิศาสตร์ นันทนาการและหมวดแพทยศาสตร์ ในจำนวนเท่ากัน หมวดภาษาและวรรณคดี หมวดปรัชญา ศาสนา หมวดวิทยาศาสตร์ และ 3 หมวดต่อไปนี้อ้างถึงในจำนวนเท่ากัน ได้แก่ หมวดสังคมศาสตร์ทั่วไป หมวดรัฐศาสตร์ และ หมวดบรรณานุกรม บรรณารักษศาสตร์ ที่เหลือคือหมวดกฎหมาย และหมวดศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์มีจำนวนการอ้างอิงถึงน้อยที่สุด

วารสารที่ได้รับการอ้างอิงถึงเป็นวารสารในหมวดสังคมวิทยามากที่สุด รองลงมาคือ หมวดมานุษยวิทยา ภูมิศาสตร์ นันทนาการ และ 3 หมวดต่อไปนี้อ้างถึงในจำนวนเท่ากัน ได้แก่ หมวดศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ หมวดวิจิตรศิลป์ และหมวดวิทยาศาสตร์ ที่เหลือเป็นหมวดที่ได้รับการอ้างอิงถึงน้อยที่สุด ได้แก่ หมวดความรู้ทั่วไป หมวดปรัชญาศาสนา หมวดรัฐศาสตร์ และหมวดแพทยศาสตร์

วิทยานิพนธ์ได้รับการอ้างอิงถึงใน 2 หมวดคือ หมวดประวัติศาสตร์ทั่วไปและประวัติศาสตร์โลกเก่ามากที่สุด รองลงมาคือ หมวดสังคมสังคมวิทยา

รายงานการวิจัยได้รับการอ้างอิงถึงใน 3 หมวด ในจำนวนเท่ากัน ได้แก่ หมวดปรัชญา ศาสนา หมวดรัฐศาสตร์ และหมวดวิจิตรศิลป์

รายงานการประชุมและการสัมมนาได้รับการอ้างอิงถึงใน 3 หมวดในจำนวนเท่ากัน ได้แก่ หมวดประวัติศาสตร์ทั่วไปและประวัติศาสตร์โลกเก่า หมวดสังคมวิทยา และหมวดวิจิตรศิลป์

เอกสารอื่น ๆ ได้รับการอ้างอิงถึงใน 2 หมวดในจำนวนเท่ากัน ได้แก่ หมวดสังคมศาสตร์ทั่วไป และหมวดเศรษฐศาสตร์ (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 จำนวนการอ้างอิงเอกสารในขอบเขตเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในรายงานการวิจัยจำแนกตามประเภทของเอกสาร

ขอบเขตเนื้อหาวิชาของเอกสาร	จำนวนการอ้างอิงในรายงานการวิจัยจำแนกตามประเภทของเอกสาร																						
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย											มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์											
	หนังสือ	วารสาร	หนังสือพิมพ์	วิทยานิพนธ์	รายงานการวิจัย	รายงานการประชุมและการสัมมนา	รายงานประจำปี	จุลสาร	เอกสาร	เอกสารอื่นๆ	รวม	หนังสือ	วารสาร	หนังสือพิมพ์	วิทยานิพนธ์	รายงานการวิจัย	รายงานการประชุมและการสัมมนา	รายงานประจำปี	จุลสาร	เอกสาร	เอกสารอื่นๆ	รวม	
A ความทั่วไป	-	1	1	-	-	-	-	-	-	-	2	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1
B ปรัชญา ศาสนา	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	1	5	1	-	-	1	-	-	-	-	-	-	7
C ศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5
D ประวัติศาสตร์ทั่วไปและประวัติศาสตร์โลกเก่า	3	1	-	-	-	-	-	-	-	-	4	15	-	-	3	-	1	-	-	-	-	-	19
E-F ประวัติศาสตร์ทวีปอเมริกา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
G มานุษยวิทยา ภูมิศาสตร์	-	4	-	-	-	-	-	-	-	-	4	9	12	-	-	-	-	-	-	-	-	-	21
H-HA สังคมศาสตร์ทั่วไป	2	-	-	-	1	-	1	-	-	-	4	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	4
H-HB-HJ เศรษฐศาสตร์	25	10	-	-	14	1	-	-	-	3	53	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1
H-HM-HX สังคมวิทยา	54	11	-	2	9	5	-	-	-	-	81	83	24	-	1	-	1	-	-	-	-	-	109
J รัฐศาสตร์	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	3	1	-	-	1	-	-	-	-	-	-	5
K กฎหมาย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
L การศึกษา	2	-	-	-	3	-	8	-	-	1	14	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
M ศิลปะ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
N วิศวกรรม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	57	4	-	-	1	1	-	-	-	-	-	63
P ภาษาและวรรณคดี	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	8	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	8
Q วิทยาศาสตร์	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	2	4	4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	8
R แพทยศาสตร์	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1	9	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	10
S เกษตรกรรม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
T เทคโนโลยี	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Z บรรณานุกรม บรรณารักษศาสตร์	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3
รวม	88	29	1	3	27	7	9	-	-	4	168	202	52	-	4	3	3	-	-	-	-	2	266

2. พฤติกรรมการอ้างอิงของผู้วิจัยสาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาในด้านเหตุผลในการนำเอกสารมาอ้างอิง ความสำคัญของเอกสารที่นำมาอ้างอิง ความตั้งใจใช้เอกสารที่นำมาอ้างอิง และจำนวนเอกสารที่ใช้ในการเรียบเรียงงานเขียนแต่มิได้นำมาอ้างอิง

ในการประมวลผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาพฤติกรรมการอ้างอิงของผู้วิจัยสาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาจากแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งสิ้น จำนวน 70 ชุดได้รับกลับคืนจำนวน 49 ชุด คิดเป็นร้อยละ 70.00 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด ในจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมดและจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนนี้ สามารถจำแนกได้เป็น

1. แบบสอบถามที่ส่งให้ผู้เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้งหมด 25 ฉบับ ได้รับกลับคืน 19 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 27.14 ของจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมดและแบบสอบถามที่ส่งให้ผู้เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทั้งหมด 33 ฉบับ ได้รับกลับคืน 21 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 30.00 ของจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป ทั้งหมด

2. แบบสอบถามที่ส่งให้ผู้เรียบเรียงรายงานการวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทั้งหมด 6 ฉบับ ได้รับกลับคืน 5 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 7.14 ของจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมดและแบบสอบถามที่ส่งให้ผู้เรียบเรียงรายงานการวิจัยของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ทั้งหมด 6 ฉบับ ได้รับกลับคืน 4 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 5.71 ของจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด (ตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 จำนวนแบบสอบถามที่ส่งและได้รับคืนจำแนกตามสถาบันการศึกษา

ผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวนแบบสอบถามจำแนกตามสถาบันการศึกษา									
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย			มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์			รวม			
	จำนวนแบบสอบถามที่ส่ง	จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน	ร้อยละ	จำนวนแบบสอบถามที่ส่ง	จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน	ร้อยละ	จำนวนแบบสอบถามที่ส่ง	ร้อยละ	จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน	ร้อยละ
ผู้เรียนเรียง- วิทยานิพนธ์	25	19	27.14	33	21	30.00	58	82.86	40	57.14
ผู้เรียนเรียง- รายงานการวิจัย	6	5	7.14	6	4	5.71	12	17.14	9	12.86
รวม	31	24	34.29	39	25	35.71	70	100	49	70.00

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาเหตุผลในการนำเอกสารมาอ้างอิง จากการรวบรวมข้อมูลจากคำตอบข้อ 1 ในแบบสอบถาม แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ เพื่อหาความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถี่และค่าร้อยละที่คำนวณได้ทำให้ทราบถึงจำนวนของผู้ที่คำนึงถึงและมีได้คำนึงถึงเหตุผลแต่ละข้อในการนำเอกสารมาอ้างอิง ส่วนค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานทำให้ทราบถึงระดับของการคำนึงถึงเหตุผลแต่ละข้อในการนำเอกสารมาอ้างอิง

เหตุผลในการนำเอกสารมาอ้างอิง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลในการนำเอกสารมาอ้างอิง ปรากฏว่า เหตุผลในการอ้างอิงที่ผู้วิจัยสาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาคำนึงถึงมากที่สุด คือ อ้างเพื่อให้เกิดเกียรติเจ้าของงานเขียนเดิม อ้างเพื่อสร้างกรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำลังทำวิจัย และระเบียบวิธีการที่ใช้ในการวิจัย และอ้างเพื่อให้ผู้อ่านมีภูมิหลังเป็นพื้นฐานในการอ่านต่อไป โดยมีผู้คำนึงถึงเหตุผลทั้ง 3 ข้อนี้ มากที่สุดในจำนวนเท่ากันถึง 47 คน จากจำนวนผู้ตอบทั้งหมด ในเหตุผลแต่ละข้อ 49 คน รองลงมาคือ อ้างเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือให้กับงานเขียน และอ้างเพื่อเป็นการยืนยันความถูกต้องของเนื้อหา มีผู้คำนึงถึงเหตุผลทั้ง 2 ข้อนี้ในจำนวนเท่ากันคือ 43 คน อ้างเพื่อให้รายละเอียดอันจะนำผู้อ่านไปสู่เอกสารที่ไม่เป็นที่แพร่หลาย หรือเอกสารที่มีคุณค่า แต่มีผู้อ้างอิงน้อย มีผู้คำนึงถึงเหตุผลข้อนี้ 40 คน และเหตุผลที่มีผู้คำนึงถึงน้อยที่สุดคือ อ้างเพื่อให้มีรูปแบบตามระเบียบวิธีการวิจัยครบถ้วน โดยมีผู้คำนึงถึงเหตุผลข้อนี้ 38 คน

ส่วนเหตุผลอื่น ๆ ซึ่งให้ผู้ตอบตอบได้อย่างเสรี มีผู้ตอบทั้งหมดจำนวน 6 คน ได้แก่ อ้างเพื่อให้เอกสารที่ประกอบการค้นคว้าเป็นที่แพร่หลาย อ้างเพื่อยืนยันถึงข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นโดยผ่านวิธีการศึกษาและพิสูจน์มาแล้ว อ้างเพื่อแสดงแหล่งข้อมูลที่มีประโยชน์ อ้างเพื่อเปรียบเทียบผลกับงานวิจัยอื่น ๆ อ้างเพื่อให้ได้ข้อมูลละเอียดที่สุดจากเอกสารที่นำมาใช้ และอ้างเพื่อเป็นการยืนยันด้านการตรวจสอบเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ที่กำลังทำวิจัย โดยมีผู้ที่คำนึงถึงเหตุผลแต่ละข้อข้างต้น เพียงข้อละ 1 คน เท่านั้น

สำหรับระดับการคำนึงถึงเหตุผลแต่ละข้อ สามารถจำแนกรายละเอียดได้ดังนี้

อ้างเพื่อให้เกิดเกียรติเจ้าของงานเขียนเดิม อ้างเพื่อสร้างกรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำลังทำวิจัยและระเบียบวิธีการที่ใช้ในการวิจัย และอ้างเพื่อให้ผู้อ่านมีภูมิหลังเป็นพื้นฐานในการอ่านต่อไป มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการคำนึงถึงเหตุผลทั้ง 3 ข้อนี้ เท่ากับ 3.16 (\bar{X}) และ 1.01 (S.D.), 3.33 (\bar{X}) และ 0.93 (S.D.), 2.69 (\bar{X}) และ 1.01 (S.D.) ตามลำดับ แสดงว่าระดับของการคำนึงถึงเหตุผลในการอ้างอิงทั้ง 3 ข้อนี้ อยู่ที่ระดับมาก

อ้างเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือให้กับงานเขียน และอ้างเพื่อเป็นการยืนยันความถูกต้องของเนื้อหา มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการอ้างถึงเหตุผลทั้ง 2 ข้อนี้เท่ากับ 2.86 (\bar{x}) และ 1.03 (S.D.), 2.96 (\bar{x}) และ 1.09 (S.D.) ตามลำดับ แสดงว่าระดับของการอ้างถึงเหตุผลทั้ง 2 ข้ออยู่ที่ระดับมาก

อ้างเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์งานเขียนที่ผู้อื่นเคยเขียนไว้ และอ้างเพื่อกระตุ้นให้นักวิจัยท่านอื่นตระหนักถึงงานวิจัยที่จะมีต่อมาในอนาคต มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการอ้างถึงเหตุผลทั้ง 2 ข้อนี้เท่ากับ 2.12 (\bar{x}) และ 1.24 (S.D.), 2.18 (\bar{x}) และ 1.20 (S.D.) ตามลำดับ แสดงว่าระดับของการอ้างถึงเหตุผลทั้ง 2 ข้อนี้อยู่ที่ระดับปานกลาง

อ้างเพื่อให้รายละเอียดอันจะนำผู้อ่านไปสู่เอกสารที่ไม่เป็นที่แพร่หลาย หรือเอกสารที่มีคุณค่าแต่มีผู้อ้างถึงน้อย มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.04 (\bar{x}) และ 1.31 (S.D.) มีระดับของการอ้างถึงเหตุผลข้อนี้อยู่ที่ระดับปานกลาง

อ้างเพื่อให้มีรูปแบบตามระเบียบวิธีการวิจัยครบถ้วน มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.76 (\bar{x}) และ 1.27 (S.D.) มีระดับของการอ้างถึงเหตุผลข้อนี้อยู่ที่ระดับปานกลาง

ส่วนเหตุผลอื่น ๆ ซึ่งให้ผู้ตอบตอบได้อย่างเสรี มีผู้ตอบทั้งหมดจำนวน 6 คนได้แก่ อ้างเพื่อให้เอกสารที่ประกอบการค้นคว้าเป็นที่แพร่หลาย เพื่อยืนยันถึงข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น โดยผ่านวิธีการศึกษาและพิสูจน์มาแล้ว เพื่อแสดงแหล่งข้อมูลที่มีประโยชน์ เพื่อเปรียบเทียบผลกับงานวิจัยอื่น ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลละเอียดที่สุดจากเอกสารที่นำมาใช้ และเพื่อเป็นการยืนยันด้านการตรวจสอบเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ที่กำลังทำวิจัย มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการอ้างถึงเหตุผลอื่น ๆ นี้เท่ากับ 4.00 (\bar{x}) และ 0 (S.D.) มีระดับของการอ้างถึงในระดับมากที่สุด

สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุผลในการอ้างถึงของวิทยานิพนธ์ และรายงานการวิจัยของแต่ละสถาบันสามารถจำแนกได้ดังนี้

เหตุผลในการอ้างถึงที่ผู้เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอ้างถึงมากที่สุดมี 4 ข้อคือ เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือให้กับงานเขียน เพื่อสร้างกรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำลังทำวิจัยและระเบียบวิธีการที่ใช้ในการวิจัย เพื่อให้ผู้อ่านมีภูมิหลังเป็นพื้นฐานในการอ่านต่อไป และเพื่อเป็นการยืนยันความถูกต้องของเนื้อหา โดยมีผู้อ้างถึงเหตุผลทั้ง 4 ข้อนี้มากที่สุดในจำนวนเท่ากันคือ 19 คน จากจำนวนผู้ตอบทั้งหมดในแต่ละข้อ 19 คน

ส่วนเหตุผลอื่น ๆ ซึ่งให้ผู้ตอบตอบได้อย่างเสรีมีผู้ตอบทั้งหมดทั้งหมดจำนวน 5 คนได้แก่ เพื่อยืนยันถึงข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น โดยผ่านวิธีการศึกษาและพิสูจน์มาแล้ว เพื่อแสดงแหล่งข้อมูลที่มีประโยชน์ เพื่อเปรียบเทียบผลกับงานวิจัยอื่น ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลละเอียดที่สุดจากเอกสารที่นำมาใช้ และเพื่อเป็นการยืนยันด้านการตรวจสอบเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ที่กำลังทำวิจัย

เหตุผลในการอ้างถึงที่ผู้เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัธยมศึกษาธรรมศาสตร์คำนึงถึงมากที่สุดคือ เพื่อให้เกียรติเจ้าของงานเขียนเดิม โดยมีผู้คำนึงถึงเหตุผลข้อนี้ 21 คน จากจำนวนผู้ตอบทั้งหมดในเหตุผลแต่ละข้อ 21 คน ส่วนเหตุผลอื่น ๆ ซึ่งให้ผู้ตอบตอบได้อย่างเสรี มีผู้ตอบเพียง 1 คน คือ เพื่อให้เอกสารที่ประกอบการค้นคว้าเป็นที่แพร่หลาย

เหตุผลในการอ้างถึงที่ผู้เรียบเรียงรายงานการวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยคำนึงถึงมากที่สุดมี 6 ข้อ คือ เพื่อให้เกียรติเจ้าของงานเขียนเดิม เพื่อสร้างกรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำลังทำวิจัยและระเบียบวิธีการที่ใช้ในการวิจัย เพื่อให้ผู้อ่านมีภูมิหลังเป็นพื้นฐานในการอ่านต่อไป เพื่อเป็นการยืนยันความถูกต้องของเนื้อหา เพื่อวิเคราะห์วิจารณ์งานเขียนที่ผู้อื่นเคยเขียนไว้ และเพื่อกระตุ้นให้นักวิจัยท่านอื่นตระหนักถึงงานวิจัยที่จะมีต่อมากในอนาคต โดยมีผู้คำนึงถึงเหตุผลทั้ง 6 ข้อนี้ ในจำนวนเท่ากันคือ 5 คน จากจำนวนผู้ตอบทั้งหมด 5 คน

เหตุผลในการอ้างถึงที่ผู้เรียบเรียงรายงานการวิจัยของมหาวิทยาลัธยมศึกษาธรรมศาสตร์คำนึงถึงมากที่สุดมี 4 ข้อคือ เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือให้กับงานเขียน เพื่อสร้างกรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำลังทำวิจัยและระเบียบวิธีการที่ใช้ในการวิจัย เพื่อให้ผู้อ่านมีภูมิหลังเป็นพื้นฐานในการอ่านต่อไป และเพื่อเป็นการยืนยันความถูกต้องของเนื้อหา โดยมีผู้คำนึงถึงเหตุผลทั้ง 4 ข้อนี้ ในจำนวนเท่ากัน คือ 4 คน จากจำนวนผู้ตอบทั้งหมด 4 คน (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 จำนวนผู้ค่านึงถึงและไม่ค่านึงถึง เหตุผลในการนำเอกสารมาอ้างถึง ในวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัย

เหตุผลในการนำเอกสารมาอ้างถึง	วิทยานิพนธ์				รายงานการวิจัย				รวม				แปลความ
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย N = 19		มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ N = 21		จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย N = 5		มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ N = 4		มีได้ค่านึงถึง	ค่านึงถึง	ระดับการค่านึงถึง		
	มีได้ค่านึงถึง	ค่านึงถึง	มีได้ค่านึงถึง	ค่านึงถึง	มีได้ค่านึงถึง	ค่านึงถึง	มีได้ค่านึงถึง	ค่านึงถึง	จำนวน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	
เพื่อให้เกียรติเจ้าของงานเขียนเดิม	1	18	-	21	-	5	1	5	2	47	3.16	1.01	มาก
เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือให้กับ งานเขียน	-	19	2	19	1	4	-	4	3	46	2.86	1.03	มาก
เพื่อสร้างกรอบแนวความคิดที่ เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำวิจัยและ ระเบียบวิธีการที่ใช้ในการวิจัย	-	19	2	19	-	5	-	4	2	47	3.33	0.93	มาก
เพื่อให้ผู้อ่านมีภูมิหลังเป็นพื้นฐาน ในการอ่านต่อไป	-	19	2	19	-	5	-	4	2	47	2.69	1.01	มาก
เพื่อเป็นการยืนยันความถูกต้องของ เนื้อหา	-	19	3	18	-	5	-	4	3	46	2.96	1.09	มาก
เพื่อวิเคราะห์วิจารณ์งานเขียนที่ผู้อื่น เคยเขียนไว้	1	18	4	17	-	5	1	3	6	43	2.12	1.24	ปานกลาง
เพื่อกระตุ้นให้นักวิจัยท่านอื่นตระหนัก ถึงงานวิจัยที่มีต่อมาในอนาคต	1	18	3	18	-	5	2	2	6	43	2.18	1.20	ปานกลาง
เพื่อให้รายละเอียดอันจะนำผู้อ่านไปสู่ เอกสารที่ไม่เป็นที่แพร่หลายหรือ เอกสารที่มึนค่านึงถึงน้อย	3	16	3	18	1	4	2	2	9	40	2.04	1.31	ปานกลาง
เพื่อให้มีรูปแบบตามระเบียบวิธีการวิจัย ครบถ้วน	1	18	7	14	1	4	2	2	11	38	1.76	1.27	ปานกลาง
อื่นๆ	-	5	-	1	-	-	-	-	-	6	4.00	-	มากที่สุด

การพิจารณาถึงความสำคัญและความจำเป็นของเอกสารที่นำมาอ้างอิง

ในการวิเคราะห์ความสำคัญของเอกสารที่นำมาอ้างอิง ซึ่งได้จากการรวบรวมข้อมูลจากคำตอบข้อ 2 ในแบบสอบถาม โดยได้แบ่งความสำคัญของเอกสารออกเป็น สำคัญและจำเป็นมาก สำคัญและจำเป็นปานกลาง สำคัญและจำเป็นน้อย ไม่สำคัญและไม่จำเป็น ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า จากจำนวนรายการเอกสารที่ผู้วิจัยสาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยานำมาอ้างอิงนั้นส่วนใหญ่เป็นเอกสารที่มีความสำคัญและจำเป็นมากต้องงานเขียน คิดเป็นร้อยละ 46.47 รองลงมาเป็นเอกสารที่มีความสำคัญและจำเป็นปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 40.49 เอกสารที่มีความสำคัญและจำเป็นน้อยคิดเป็นร้อยละ 12.36 และเอกสารที่ไม่สำคัญและไม่จำเป็นจะอ้างอิงหรือไม่อ้างอิงในงานเขียนก็ได้คิดเป็นร้อยละ 0.68

เมื่อจำแนกตามวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัยของแต่ละสถาบัน ปรากฏว่า เอกสารที่ผู้เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอ้างอิงนั้นส่วนใหญ่เป็นเอกสารที่มีความสำคัญและจำเป็นมากต้องงานเขียน คิดเป็นร้อยละ 19.26 รองลงมาเป็นเอกสารที่มีความสำคัญและจำเป็นปานกลางคิดเป็นร้อยละ 15.31 เอกสารที่มีความสำคัญและจำเป็นน้อยคิดเป็นร้อยละ 4.13 และเอกสารที่ไม่สำคัญและไม่จำเป็นจะอ้างอิงหรือไม่อ้างอิงในงานเขียนก็ได้คิดเป็นร้อยละ 0.27 เช่นเดียวกับในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่ปรากฏว่า เอกสารที่ผู้เรียบเรียงวิทยานิพนธ์อ้างอิงส่วนใหญ่เป็นเอกสารที่มีความสำคัญและจำเป็นมากต้องงานเขียนคิดเป็นร้อยละ 23.81 รองลงมาเป็นเอกสารที่มีความสำคัญและจำเป็นปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 20.09 เอกสารที่มีความสำคัญและจำเป็นน้อยคิดเป็นร้อยละ 6.03 และเอกสารที่ไม่สำคัญและไม่จำเป็นจะอ้างอิงหรือไม่อ้างอิงในงานเขียนก็ได้คิดเป็นร้อยละ 0.38

สำหรับในรายงานการวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปรากฏว่า เอกสารที่ผู้เรียบเรียงรายงานการวิจัยอ้างอิงนั้นเป็นเอกสารที่มีความสำคัญและจำเป็นปานกลางมากกว่า เอกสารที่มีความสำคัญและจำเป็นมากคือ เอกสารที่มีความสำคัญและจำเป็นปานกลางได้รับการอ้างอิงคิดเป็นร้อยละ 2.77 ส่วนเอกสารที่มีความสำคัญและจำเป็นมากได้รับการอ้างอิงคิดเป็นร้อยละ 2.73 รองลงมาคือเอกสารที่มีความสำคัญและจำเป็นน้อย คิดเป็นร้อยละ 0.76 และเอกสารที่ไม่สำคัญและไม่จำเป็นจะอ้างอิงหรือไม่อ้างอิงในงานเขียนก็ได้คิดเป็นร้อยละ 0.04 เช่นเดียวกับในรายงานการวิจัยของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ปรากฏว่าเอกสารที่ผู้เรียบเรียงรายงานการวิจัยอ้างอิงส่วนใหญ่เป็นเอกสารที่มีความสำคัญและจำเป็นปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 2.31 รองลงมาเป็นเอกสารที่มีความสำคัญและจำเป็นน้อย คิดเป็นร้อยละ 1.44 และเอกสารที่มีความสำคัญและจำเป็นมาก คิดเป็นร้อยละ 0.68 (ตารางที่ 15)

ตารางที่ 15 จำนวนเอกสารในวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัยจำแนกตามความสำคัญของเอกสาร

ความสำคัญของเอกสาร	จำนวนเอกสารในวิทยานิพนธ์				จำนวนเอกสารในรายงานการวิจัย				รวม	
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์		จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สำคัญและจำเป็นมาก	508	19.26	628	23.81	72	2.73	18	0.68	1,226	46.47
สำคัญและจำเป็นปานกลาง	404	15.31	530	20.09	73	2.77	61	2.31	1,068	40.49
สำคัญและจำเป็นน้อย	109	4.13	159	6.03	20	0.76	38	1.44	326	12.36
ไม่สำคัญและไม่จำเป็น	7	0.27	10	0.38	1	0.04	-	-	18	0.68
รวม	1,028	38.97	1,327	50.30	166	6.29	117	4.44	2,638	100

ความตั้งใจใช้เอกสารที่นำมาอ้างอิง

ในการวิเคราะห์ความตั้งใจใช้เอกสารที่นำมาอ้างอิง ซึ่งได้จากการรวบรวมข้อมูลจากคำตอบข้อ 3 ในแบบสอบถาม โดยได้แบ่งความตั้งใจใช้เอกสารออกเป็น ตั้งใจใช้เพื่อเรียบเรียงงานเขียนนี้โดยเฉพาะ ไม่ได้ตั้งใจใช้สำหรับงานเขียนนี้แต่เคยใช้มาก่อนแล้วนำมาอ้างอิง และไม่ได้ใช้ด้วยตนเองแต่อ้างอิงจากเอกสารที่ผู้อื่นเคยอ้างอิงไว้ ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า จากจำนวนรายการเอกสารที่ผู้วิจัยสาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาอ้างอิงถึงนั้นส่วนใหญ่เป็นเอกสารที่ผู้วิจัยตั้งใจใช้เพื่อเรียบเรียงงานเขียนโดยเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 74.67 รองลงมาเป็นเอกสารที่ผู้วิจัยไม่ได้ตั้งใจใช้สำหรับงานเขียนนี้แต่เคยใช้มาก่อนแล้วนำมาอ้างอิงคิดเป็นร้อยละ 22.69 ที่เหลือเป็นเอกสารที่ผู้วิจัยไม่ได้ใช้ด้วยตนเองแต่อ้างอิงจากเอกสารที่ผู้อื่นเคยอ้างอิงไว้ คิดเป็นร้อยละ 2.64

เมื่อจำแนกตามวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัยของแต่ละสถาบัน ปรากฏว่า เอกสารที่ผู้เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อ้างอิงถึงนั้นส่วนใหญ่เป็นเอกสารที่ได้ตั้งใจใช้เพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์นี้โดยเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 25.80 และ 42.27 ตามลำดับ รองลงมาเป็นเอกสารที่ไม่ได้ตั้งใจใช้สำหรับวิทยานิพนธ์นี้แต่เคยใช้มาก่อนแล้วนำมาอ้างอิง คิดเป็นร้อยละ 9.48 และ 8.82 ตามลำดับ ที่เหลือเป็นเอกสารที่ไม่ได้ใช้ด้วยตนเองแต่อ้างอิงจากเอกสารที่ผู้อื่นเคยอ้างอิงไว้คิดเป็นร้อยละ 2.18 และ 0.47 ตามลำดับ

เช่นเดียวกับในรายงานการวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่ปรากฏว่า เอกสารที่ผู้เรียบเรียงรายงานการวิจัยของทั้ง 2 สถาบันอ้างอิงถึงนั้นส่วนใหญ่เป็นเอกสารที่ได้ตั้งใจใช้เพื่อเรียบเรียงรายงานการวิจัยนี้โดยเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 3.77 และ 2.84 ตามลำดับ ที่เหลือเป็นเอกสารที่ผู้เรียบเรียงรายงานการวิจัยไม่ได้ใช้สำหรับรายงานการวิจัยนี้ แต่เคยใช้มาก่อนแล้วนำมาอ้างอิง คิดเป็นร้อยละ 2.68 และ 1.71 ตามลำดับ โดยไม่มีเอกสารที่ผู้เรียบเรียงรายงานการวิจัยไม่ได้ใช้ด้วยตนเองแต่อ้างอิงจากเอกสารที่ผู้อื่นเคยอ้างอิงไว้ (ตารางที่ 16)

ตารางที่ 16 จำนวนเอกสารในวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัยจำแนกตามความตั้งใจใช้เอกสาร

ความตั้งใจใช้เอกสาร	จำนวนเอกสารในวิทยานิพนธ์				จำนวนเอกสารในรายงานการวิจัย				รวม	
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์		จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตั้งใจใช้เพื่อเรียบเรียงงานเขียนนี้โดยเฉพาะ	644	25.80	1,088	42.27	97	3.77	73	2.84	1,922	74.67
ไม่ได้ตั้งใจใช้สำหรับงานเขียนนี้แต่เคยใช้มาก่อนแล้วจำมาอ้างอิง	244	9.48	227	8.82	69	2.68	44	1.71	584	22.69
ไม่ได้ใช้ด้วยตนเองแต่อ้างจากเอกสารที่ผู้อื่นเคยอ้างไว้	56	2.18	12	0.47	-	-	-	-	68	2.64
รวม	964	37.45	1,327	51.55	166	6.45	117	4.55	2,574*	100

* จำนวนรวมไม่เท่ากับจำนวนรายการอ้างอิงที่นำมาใช้วิเคราะห์ได้จากคำตอบของผู้ตอบแบบสอบถามเนื่องจากมีผู้ตอบ 1 ท่านไม่ตอบคำถามในเรื่องความตั้งใจใช้เอกสารจึงต้องตัดจำนวนรายการอ้างอิงในเรื่องความตั้งใจใช้เอกสารออกไปจำนวน 64 รายการ จากทั้งหมด 2,638 รายการ

เหตุผลของการอ้างถึงเอกสารที่ไม่ได้ใช้ด้วยตนเอง

จากตารางที่ 16 จะเห็นได้ว่ามีจำนวนรายการเอกสาร 68 รายการ จากผู้ตอบ ซึ่งเป็นผู้เรียนเรียงวิทยานิพนธ์สาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ไม่ได้ใช้ด้วยตนเอง แต่อ้างจากเอกสารที่ผู้อื่นเคยอ้างไว้ จากการรวบรวมข้อมูลจากคำตอบข้อ 4 เกี่ยวกับเหตุผลของการอ้างถึงเอกสารที่ไม่ได้ใช้ด้วยตนเองดังกล่าวจากผู้ตอบ 17 คน จากผลการวิเคราะห์ที่ปรากฏว่า เหตุผลที่ผู้เรียนเรียงวิทยานิพนธ์ตอบมากที่สุดคือ ได้บรรณานุกรมของเอกสารนั้นแต่หาตัวเล่มไม่พบ จึงอ้างจากงานของผู้อื่นที่เคยอ้างไว้ มีจำนวนครั้งของการเลือกตอบเหตุผลข้อนี้คิดเป็นร้อยละ 54.17 ของจำนวนครั้งการเลือกตอบเหตุผลทั้งหมด รองลงมาคือ เหตุผลที่ว่า เป็นเอกสารภาษาต่างประเทศซึ่งต้องเสียเวลาในการทำความเข้าใจมากจึงอ้างจากงานของผู้อื่นที่เคยอ้างไว้แล้ว คิดเป็นร้อยละ 33.33

นอกจากนั้นเป็นเหตุผลอื่น ๆ ที่ให้ผู้ตอบเลือกตอบได้อย่างเสรี คิดเป็นร้อยละ 12.50 โดยมีผู้เลือกตอบเหตุผลละ 1 ครั้ง ได้แก่ เหตุผลที่ว่า อาจารย์ที่ปรึกษาให้เพิ่มเติมเข้าไปและได้ตามหาอ่านภายหลัง เป็นเอกสารที่ไม่สำคัญมากนักต่อการทำวิทยานิพนธ์ และเป็นเอกสารที่มีผู้อื่นแปลไว้แล้ว

เมื่อจำแนกผู้ตอบซึ่งเป็นผู้เรียนเรียงวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปรากฏว่า เหตุผลที่มีผู้ตอบมากที่สุดของทั้ง 2 สถาบัน คือ ได้บรรณานุกรมของเอกสารนั้นแต่หาตัวเล่มไม่พบจึงอ้างจากงานของผู้อื่นที่เคยอ้างไว้ คิดเป็นร้อยละ 29.17 และ 25.00 ตามลำดับ รองลงมาคือ เป็นเอกสารภาษาต่างประเทศ ซึ่งต้องเสียเวลาในการทำความเข้าใจมากจึงอ้างจากงานของผู้อื่นที่เคยอ้างไว้แล้ว คิดเป็นร้อยละ 16.67 และ 16.67 ตามลำดับ ส่วนเหตุผลอื่น ๆ ที่ให้ตอบได้อย่างเสรี ปรากฏว่า ผู้เรียนเรียงวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตอบว่า เป็นเอกสารที่ไม่สำคัญมากนักต่อการทำวิทยานิพนธ์ และเป็นเอกสารที่มีผู้อื่นแปลไว้แล้ว ส่วนของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตอบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาให้เพิ่มเติมเข้าไปและได้ตามหาอ่านภายหลัง (ตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 จำนวนครั้งของการเลือกตอบเหตุผลที่อ้างถึงเอกสารที่ไม่ได้ใช้ด้วยตนเอง
ของผู้เรียนเรียงวิทยานิพนธ์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

เหตุผล	จำนวนครั้งการเลือกตอบเหตุผลแต่ละข้อจำแนกตาม ผู้เรียนเรียงวิทยานิพนธ์ของทั้ง 2 สถาบัน				รวม	
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ได้บรรณานุกรมของ เอกสารนั้นแต่ทำตัว เล่มไม่พบจึงอ้างจาก งานของผู้อื่นที่เคย อ้างไว้	7	29.17	6	25.00	13	54.17
เป็นเอกสารภาษาต่าง ประเทศซึ่งต้องเสีย เวลาในการทำความเข้าใจ เข้าใจมากจึงอ้างจาก งานของผู้อื่นที่เคย อ้างไว้	4	16.67	4	16.67	8	33.33
อื่น ๆ	2	8.33	1	4.16	3	12.50
รวม	13	54.17	11	45.83	24	100

ความสัมพันธ์ระหว่างการพิจารณาถึงความสำคัญและความจำเป็นของเอกสารกับ
ความตั้งใจใช้เอกสาร

ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสำคัญของเอกสาร ที่นำมาอ้างอิง ซึ่งปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามรายละเอียดในตารางที่ 15 กับความตั้งใจใช้เอกสารที่นำมาอ้างอิง ตามรายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า เอกสารที่มีความสำคัญและจำเป็นมากต่องานเขียนของผู้วิจัยสาขาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา นั้น เป็นเอกสารที่ผู้วิจัยได้ตั้งใจใช้เพื่อเรียบเรียงงานเขียนนั้นโดยเฉพาะด้วย โดยมีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 92.07 ของจำนวนเอกสารที่สำคัญและจำเป็นมาก รองลงมาเป็นเอกสารที่ผู้วิจัยไม่ได้ตั้งใจใช้สำหรับงานเขียนนี้แต่เคยใช้มาก่อนแล้วนำมาอ้างอิง คิดเป็นร้อยละ 7.00 และที่เหลือเป็นเอกสารที่ไม่ได้ใช้ด้วยตนเอง แต่อ้างจากเอกสารที่ผู้อื่นเคยอ้างไว้ คิดเป็นร้อยละ 0.93 ในขณะที่เดียวกันจะเห็นได้ว่าเอกสารที่ผู้วิจัยไม่ได้ตั้งใจใช้สำหรับงานเขียนนี้แต่เคยใช้มาก่อนแล้วนำมาอ้างอิงก็จะเป็นเอกสารที่มีความสำคัญและจำเป็นน้อย คิดเป็นร้อยละ 48.62 ส่วนเอกสารที่ไม่สำคัญและไม่จำเป็นต่องานเขียนซึ่งจะอ้างหรือไม่อ้างก็ได้นั้น ก็ยังเป็นเอกสารที่ผู้วิจัยตั้งใจใช้เพื่อเรียบเรียงงานเขียนนี้โดยเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 55.56 ของจำนวนเอกสารที่ไม่สำคัญและไม่จำเป็น

เมื่อจำแนกตามวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปรากฏว่า เอกสารที่ผู้เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของทั้ง 2 สถาบัน อ้างถึงนั้น ไม่ว่าจะเป็นเอกสารที่มีความสำคัญระดับใด ก็มักจะเป็นเอกสารที่ผู้เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ตั้งใจใช้เพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์นั้น โดยเฉพาะ

สำหรับในรายงานการวิจัย ปรากฏว่า เอกสารที่มีความสำคัญและจำเป็นมากต่อรายงานการวิจัยของทั้ง 2 สถาบันนั้น ก็จะเป็นเอกสารที่ผู้เรียบเรียงรายงานการวิจัยตั้งใจใช้เพื่อเรียบเรียงรายงานการวิจัยนี้โดยเฉพาะในขณะเดียวกัน เอกสารที่มีความสำคัญและจำเป็นน้อยก็มักจะเป็นเอกสารที่ไม่ได้ตั้งใจใช้สำหรับรายงานการวิจัยนี้แต่เคยใช้มาก่อนแล้วนำมาอ้างอิง (ตารางที่ 18)

ตารางที่ 18 จำนวนรายการเอกสารที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสำคัญของเอกสารกับความตั้งใจใช้เอกสารจำแนกตามวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัย

ความตั้งใจใช้เอกสาร	ความสำคัญของเอกสารในวิทยานิพนธ์								ความสำคัญของเอกสารในรายงานการวิจัย								รวม								รวม	
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์				จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์				สำคัญและจำเป็นมาก		สำคัญและจำเป็นปานกลาง		สำคัญและจำเป็นน้อย		ไม่สำคัญและไม่จำเป็น			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่สำคัญ	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่สำคัญ	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่สำคัญ	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่สำคัญ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตั้งใจใช้เพื่อเรียบเรียงงานเขียนนี้โดยเฉพาะ	424	192	44	4	579	409	94	6	72	22	3	-	17	54	2	-	1,092	92.07	677	64.78	143	44.00	10	55.56	1,922	74.67
ไม่ได้ตั้งใจใช้สำหรับงานเขียนนี้แต่เคยใช้มาก่อนแล้วจำมาอ้างอิง	39	162	41	2	43	116	64	4	-	51	17	1	1	7	36	-	83	7.00	336	32.15	158	48.62	7	38.89	584	22.69
ไม่ได้ใช้ด้วยตนเองแต่อ้างจากเอกสารที่ผู้อื่นเคยอ้างอิงไว้	5	27	23	1	6	5	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	11	0.93	32	3.06	24	7.38	1	5.56	68	2.64
รวม	468	381	108	7	628	530	159	10	72	73	20	1	18	61	38	-	1,186	100	1,045	100	325	100	18	100	2,574	100

จำนวนของเอกสารที่ใช้ในการเรียบเรียงงานเขียนแต่มีได้อ้างถึงในรายการอ้างอิง

ในการวิเคราะห์จำนวนเอกสารที่ผู้วิจัยสาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาใช้ในการเรียบเรียงงานเขียนแต่มีได้อ้างถึงในรายการอ้างอิง ซึ่งได้จากการรวบรวมข้อมูลจากคำตอบข้อ 5 ในแบบสอบถาม โดยได้แบ่งช่วงของจำนวนรายการเอกสารออกเป็น 6 ช่วง คือ 0-2 รายการ 3-6 รายการ 7-10 รายการ 11-15 รายการ 16-20 รายการ และ 21 รายการขึ้นไป ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ช่วงของจำนวนรายการเอกสารที่ผู้วิจัยสาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาตอบมากที่สุดคือ 0-2 รายการ คิดเป็นร้อยละ 35.42 รองลงมาคือช่วง 3-6 รายการ คิดเป็นร้อยละ 27.08 ช่วง 7-10 รายการ ร้อยละ 18.75 ช่วง 11-15 รายการ กับ 21 รายการขึ้นไปในจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 8.33 และช่วง 16-20 รายการ คิดเป็นร้อยละ 2.08

เมื่อจำแนกตามวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัยของทั้ง 2 สถาบัน ปรากฏว่า ช่วงของจำนวนรายการเอกสารที่ผู้เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยตอบมากที่สุดคือ 0-2 รายการ รองลงมาคือ 3-6 รายการ ส่วนผู้เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กลับตอบว่า ช่วงของจำนวนรายการเอกสารที่ใช้เรียบเรียงวิทยานิพนธ์แต่มีได้นำมาอ้างถึงนั้นมีผู้ตอบมากที่สุดคือ ช่วง 3-6 รายการ และ 7-10 รายการในจำนวนเท่ากัน และรองลงมาคือ ช่วง 0-2 รายการ

สำหรับในรายงานการวิจัยของทั้ง 2 สถาบัน ปรากฏว่า ช่วงของจำนวนรายการเอกสารที่ผู้เรียบเรียงรายงานการวิจัย ตอบมากที่สุดคือ 0-2 รายการ (ตารางที่ 19)

ตารางที่ 19 จำนวนเอกสารที่ผู้วิจัยสาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ใช้ในงานเขียนที่มีได้อ้างถึงในรายการอ้างอิง จำแนกตามวิทยานิพนธ์ และรายงานการวิจัย ของแต่ละสถาบัน

ช่วงจำนวนเอกสาร	จำนวนผู้ตอบของวิทยานิพนธ์				จำนวนผู้ตอบของรายงานการวิจัย				รวม	
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์		จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
0-2 รายการ	7	14.58	4	8.33	4	8.33	2	4.17	17	35.42
3-6 รายการ	5	10.42	7	14.58	1	2.08	-	-	13	27.08
7-10 รายการ	1	2.08	7	14.58	-	-	1	2.08	9	18.75
11-15 รายการ	3	6.25	1	2.08	-	-	-	-	4	8.33
16-20 รายการ	-	-	-	-	-	-	1	2.08	1	2.08
21 รายการขึ้นไป	2	4.17	2	4.17	-	-	-	-	4	8.33
รวม	18	37.50	21	43.75	5	10.42	4	8.33	48*	100

* จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 49 คนแต่มีผู้ไม่ตอบคำถามเกี่ยวกับช่วงจำนวนเอกสารที่ใช้แต่ไม่ได้อ้างถึง 1 คนจึงเหลือนำมาวิเคราะห์

48 คน

ในช่วงของจำนวน 0-2 รายการที่มีผู้ตอบมากที่สุด 17 คน จากจำนวนผู้ตอบทั้งหมด 48 คน นั้น มีผู้ระบุว่าจำนวนเอกสารที่ใช้ในงานเขียนแต่มีได้อ้างถึงในรายการอ้างอิงส่วนมากเป็น 0 รายการ (0 รายการ หมายถึง ไม่มีเอกสารที่ใช้แล้วไม่อ้างถึง) โดยมีผู้ตอบว่าเป็น 0 รายการถึง 14 คน จำแนกเป็นผู้เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยตอบ 6 คน ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตอบ 3 คน ผู้เรียบเรียงรายงานการวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 3 คน และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2 คน

เหตุผลที่ไม่อ้างถึงเอกสารที่ใช้เรียบเรียงในงานเขียน

จากการวิเคราะห์ถึงเหตุผลที่ผู้วิจัยไม่อ้างถึงเอกสารที่ใช้เรียบเรียงในงานเขียนนั้น ผลการวิเคราะห์ จากผู้ตอบทั้งหมด 34 คน ปรากฏว่า เหตุผลที่ผู้วิจัยสาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาตอบมากที่สุดคือ ใช้เอกสารเพียงนำแนวคิดหลักการมาดัดแปลงในการเรียบเรียงงานเขียนเท่านั้น โดยมีจำนวนการเลือกตอบเหตุผลข้อนี้คิดเป็นร้อยละ 51.72 ของจำนวนครั้งการตอบทั้งหมด รองลงมาคือเหตุผลที่ว่าเอกสารนั้นมีรายละเอียดทางบรรณานุกรมไม่สมบูรณ์ คิดเป็นร้อยละ 20.69 และเหตุผลที่ว่าใช้เอกสารนั้นเพียงคัดลอกเนื้อหาบางส่วนเนื่องจากเนื้อหาของเอกสารนั้นเกี่ยวข้องกับงานเขียนเพียงเล็กน้อย คิดเป็นร้อยละ 18.97 นอกจากนั้นเป็นเหตุผลอื่น ๆ ซึ่งให้ผู้ตอบเลือกตอบได้อย่างเสรี คิดเป็นร้อยละ 8.62 ได้แก่ เหตุผลที่ว่า เอกสารนั้น ๆ ระบุในวงเล็บท้ายเรื่องที่นำมาอ้างถึงแล้วและเป็นเอกสารซ้ำ ๆ กัน, ใช้เพิ่มเนื้อหาในส่วนรายละเอียดต่าง ๆ, เวลาส่งพิมพ์แล้วพิมพ์ตกหล่นไป, ลืมจตรายการบรรณานุกรมและไม่อยากเสียเวลากลับไปจัดอีกและเหตุผลสุดท้ายคือ ตอนท้าย ๆ เกิดความเบื่อหน่ายในการทำวิทยานิพนธ์จึงไม่อ้างถึงบ้าง

เมื่อจำแนกตามวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัยของแต่ละสถาบัน ปรากฏว่า เหตุผลที่ผู้เรียบเรียงวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัยของทั้ง 2 สถาบัน ตอบมากที่สุดคือ ใช้เอกสารเพียงนำแนวคิดหลักการมาดัดแปลงในการเรียบเรียงในงานเขียนเท่านั้น ส่วนเหตุผลอื่นๆ ปรากฏว่ามีผู้ตอบเฉพาะที่เป็นผู้เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เท่านั้น (ตารางที่ 20)

ตารางที่ 20 จำนวนของการเลือกตอบเหตุผลที่ไม่อ้างอิงเอกสารที่ใช้เรียบเรียงในงานเขียน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

เหตุผล	จำนวนการตอบของผู้เรียบเรียงวิทยานิพนธ์				จำนวนการตอบของผู้เรียบเรียงรายงานการวิจัย				รวม	
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์		จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เอกสารนั้นมีรายละเอียด ทางบรรณานุกรมไม่ สมบูรณ์	4	6.90	7	12.07	1	1.72	-	-	12	20.69
ใช้เพียงนำแนวคิด หลักการมาดัดแปลง ในการเรียบเรียง งานเขียนเท่านั้น	11	18.97	15	25.86	1	1.72	3	5.17	30	51.72
ใช้เพียงคัดลอกเนื้อหา มากกล่าวถึงบางส่วน เนื่องจากเนื้อหา เกี่ยวกับงานเขียน เนี้ยบเล็กน้อย	4	6.90	7	12.07	-	-	-	-	11	18.97
อื่นๆ	-	-	5	8.62	-	-	-	-	5	8.62
รวม	19	32.76	34	58.62	2	3.45	3	5.17	58	100